

REPUBLIKA

LÓDŹ, PIĄTEK, DNIA 9 SIERPNI 1935 R.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

№ 217

Porozumienie polsko-gdańskie

Wczoraj paraflowany został protokół, przywracający stan prawny, który istniał przed powstaniem zatargu

Gdańsk odwołał swe zarządzenia celne

Gdynia, 8 sierpnia. (Pat) — Minister spraw zagranicznych Beck odbył dziś rozmowę z prezydentem gdańskim, Greiserem w urzędzie morskim w Gdyni.

Gdańsk, 8 sierpnia. (Pat) — Dziś paraflowany został protokół polsko-gdański. Paraflowania dokonał Komisarz generalny R. P. w Gdańsku, min. Papee oraz minister Roman. — Ze strony gdańskiej, protokół paraflował prezydent senatu Greiser i radca senatu Boettcher.

Na podstawie protokołu: 1) senat gdański wycofuje zarządzenia z dnia 1 sierpnia 1935 r. dotyczące beczłowego przywozu towarów.

2) Cła w Gdańsku, pobierane będą w złotych polskich.

3) Wobec tego, zarządzenie polskiego skarbu z dnia 18 lipca, będzie w tym zakresie tymczasowy stan rzeczy w dziedzinie kolejowych w złotych, został tymczasowo zatwierdzony.

Gdańsk, 8 sierpnia. (Pat) — Wydano następujący komunikat oficjalny:

„Celem usunięcia trudności, które wytworzyły się w ostatnim czasie w stosunkach polsko-gdańskich i idąc po linii bezwzględnie porozumiewania się, jak to miało miejsce w ostatnich dwóch latach, w imieniu pełnomocni przedstawiciele Gdańska i Polski do porozumienia dla znalezienia sposobu rozwiązania trudności. — Rozmowy były prowadzone ze strony polskiej przez ministrów Papee i Romana, ze strony gdańskiej, przez prezydenta senatu Greisera oraz jego współpracownika dla spraw zagranicznych, senatora Boettchera.

PISEMNE OŚWIADCZENIE SENATU GDAŃSKIEGO.
Pragnąc przywrócić właściwy stan gospodarczy i prawny, uwzględniający w pełni potrzeby Polski i Gdańska, Senat Miasta uchylił swe zarządzenia dotyczące beczłowego przywozu towarów.

Gdańsk, d. 8 sierpnia 1935 r.
(—) Greiser.
(—) Boettcher.

DEKLARACJA USTNA SENATU GDAŃSKIEGO.
Gdyby w związku z rokowaniami w sprawie oddziaływania gdańskiej gospodarki guldenuwej na polski handel i

obróć tranzytowy przez teren Wolnego Miasta Gdańska oraz wolny obrót gospodarczy między Gdańskiem a Polską, okazała się potrzeba prowadzenia rozmów między kierownikami obu instytucji emisyjnych, to rozmowy takie będą podjęte.

PISEMNE OŚWIADCZENIE PRZEDSTAWICIELI RZĄDU POLSKIEGO.

Pragnąc przywrócić właściwy stan gospodarczy i prawny, uwzględniający w pełni potrzeby Polski i Gdańska, Rząd Polski, w związku z podpisanym w dniu

dzisiejszym protokołem, znosi rozporządzenie celne z dnia 18 lipca 1935 roku.
Gdańsk, d. 8 sierpnia 1935 r.

Za Rząd polski:

(—) Papee.
(—) Roman.

DEKLARACJA USTNA PRZEDSTAWICIELI RZĄDU POLSKIEGO.

W imieniu Rządu polskiego, potwierdzam, w związku z dzisiejszymi porozumieniami, że umowa portowa z dnia 5 sierpnia 1933 r. i z dnia 18 września 1933 r. stanowi nadal prawną i faktyczną pod

stawę dla kształtowania się gdańskiego obrotu portowego.

PROTOKÓŁ.

Rząd polski i senat Wolnego Miasta Gdańska, rozpoczną rokowania, w celu zawarcia porozumienia, które usunie ujemne oddziaływanie gdańskiej reglamentacji guldenu na polski handel i ruch tranzytowy przez obszar Wolnego Miasta Gdańska oraz na swobodny obrót gospodarczy pomiędzy Polską a Gdańskiem.

Senat Wolnego Miasta Gdańska pozostawi jeszcze w mocy na czas przejściowy reglamentację obrotu guldenu. — W tym okresie Polska nie wystąpi z wnioskami, dotyczącymi wyłącznego lub uprzywilejowanego używania złotego w administracji portowej lub kolejowej. — Natomiast w interesie polskiego życia gospodarczego, pobór opłat celnych w Gdańsku, w przeciągu tego okresu, będzie odbywał się w złotych.

Po tym okresie, zostaną przywrócone postanowienia artykułu 25 ust. 2 umowy warszawskiej.

Gdańsk, d. 8 sierpnia 1935 r.

Za Rząd polski: (—) Papee.

(—) Roman.

Za senat wolnego miasta Gdańska,

(—) Greiser.

(—) Boettcher.

Min. Beck w Gdyni

Po konferencjach w sprawach gdańskich, minister Beck odjechał do Finlandji

Gdynia, 8 sierpnia. Minister spraw zagranicznych, p. Józef Beck, wyjechał z Warszawy wczoraj o północy do Gdyni, skąd dziś na pokładzie statku „Cieszyn” wyjechał do Helsingforsu z wizytą do rządu fińskiego.

Do Gdyni przybył min. Beck pociągiem pospiesznym z Warszawy. Na dworcu powitali ministra generalny komisarz RP w Gdańsku dr. Papee i poseł

Rzplitej w Sztokholmie dr. Antoni Roman, który wydelegowany jest przez rząd polski do prowadzenia rokowań gospodarczych z Gdańskiem.

W Gdyni odbyły się w dalszym ciągu rozmowy min. Becka z dr. Papee i dr. Romanem na temat rokowań polsko-gdańskich. Niezawodnie min. Beck udzielił obu przedstawicielom Polski w Gdańsku ostatecznych instrukcji.

Katastrofa samolotu włoskiego ministra pracy pod Kairem. — Minister Razza oraz 7 osób, znajdujących się w samolocie, ponieśli śmierć

Kair, 8 sierpnia. (Pat) — Samolot włoski, w którym znajdował się udający się do Erytrei minister robót publicznych Luigi Razza, spadł w pobliżu Kairu.

Minister Razza, 3 osoby, towarzyszące mu i załoga, złożona z 4 osób, ponieśli śmierć. Przyczyny katastrofy nieznane.

Rzym, 8 sierpnia. (Pat) — Wiadomość o śmierci ministra pracy Razza i jego towarzyszy, wywołała w Rzymie głębokie wrażenie. — Samolot spadł w odległości 14 km. od Kairu. — W sprawie tej zapowiedziano ogłoszenie komunikatu urzędowego.

Luigi Razza urodził się w 1882 r. — W 1919 r. należał do założycieli partji

faszystowskiej. Jako bliski przyjaciel Mussoliniego, poświęcił się głównie organizacji faszystowskiego ruchu zawodowego.

W wojnie światowej brał udział, jako ochotnik. Przed wojną, był współredaktorem „Popolo d'Italia”. Po wojnie, został redaktorem pierwszego dziennika faszystowskiego „Trento”, poczem brał żywy udział w ruchu syndykalistycznym.

W r. 1927, został sekretarzem federacji rolniczej, w r. 1928, sekretarzem konfederacji rolniczej i członkiem wielkiej rady faszystowskiej, w r. 1934 został prezesem korporacji hodowli zwierząt, a w styczniu 1935 r. mianowany został ministrem pracy.

Kraźownicy niemieckie przybywają do Polski

Między 22 a 25 b.m. odwiedzi port gdyński kraźownik „Koenigsberg” i pancernik „Admiral Scheer”

Warszawa, 8 sierpnia.

(B) Przed kilku dniami doniesiono w drodze urzędowej, że od 22 do 25 b. m. w Gdyni, złoży marynarce polskiej wojennej rewizytę za jej ostatnie odwiedzin w Kilonji, niemiecki kraźownik „Koenigsberg”. Obecnie dowiadujemy się z

dzisiejszego numeru „Voelkischer Beobachter”, że jednocześnie niemiecki pancernik „Admiral Scheer” złoży wizytę w Gdańsku.

Jednocześnie obu wizyt wydaje się charakterystyczna.

Demonstracja antyhitlerowska w Moskwie na kongresie Kominternu

Moskwa, 8 sierpnia. (PAT) Kongres Kominternu był widowiskiem wielkiej demonstracji antyniemieckiej. Delegat angielski Pollitt odczytał deklarację, protestującą w sprawie wyroków śmierci, zapadłych na niemieckich komunistów Kaisera i Klause. Deklaracja charakteryzuje reżim narodowo-socjalistyczny w obelżywych słowach, wzywając wszystkie narody, a zwłaszcza narody Anglii, Francji i Ame-

ryki do utworzenia „stalowego pierścienia dokoła Niemiec” oraz wzywa do pomocy narodowi niemieckiemu dla wyzwolenia go od reżimu faszystowskiego.

Deklaracja zapowiada, że zamordowani towarzysze zostaną pomśczeni, domaga się oswobodzenia skazanych Kaisera i Klause oraz wszystkich więźniów politycznych w Niemczech.

Niemiecki attache wojskowy w Warszawie odwołany ze swego stanowiska

Warszawa, 8 sierpnia.

(B) W warszawskich kołach politycznych twierdzą, że długoletni niemiecki attache wojskowy w Warszawie, gen. Schindler, który odegrał dużą rolę w doświadczeniu do skutku porozumienia polsko-niemieckiego, a następnie paktu o nieagresji z 26 stycznia ub. roku — zostanie we wrześniu r. b. ze swego stanowiska warszawskiego odwołany i przeniesiony na stanowisko dowódcy jednego z korpusów w Niemczech.

Wiedeń, 8 sierpnia

(Pat) — Czterech narodowych socjalistów, skazanych zostało na śmierć za zamachy bombowe.

Ostatni dzień zapisów na wycieczkę „Republiki” i „Expressu” do Wiednia i Austrii za 75 zł.

WAWAWE ROZRUCHY W PORTOWYCH MIASTACH FRANCJI

Barykady na ulicach Brestu. — Wojsko, żandarmerja i policja kilkakrotnie szarżują. — Starcie gwardji konnej z tłumami manifestantów w Tulonie. — Manifestacje komunistyczne w Cherbourgu

W starciach z wojskiem wiele osób odniosło rany

Paryż, 8 sierpnia. Wczoraj popołudniu zamieszki w Breście powtórzyły się, w tym czasie manifestanci usiłowali opanować dworzec kolejowy, jednak odparci przez wojsko i żandarmerję. W licznych punktach mianowicie znowu barykady. Władze bezpieczeństwa, żandarmerja, gwardja i wojsko kilkakrotnie szarżowały rozpędzając tłum i zdobywając barykady.

władze dokonały około 40 aresztowań. Przy 10 aresztowanych znaleziono broń. Wśród aresztowanych znajduje się Niemiec, przy którym znaleziono kartę tożsamości na nazwisko Karola Schmidta, pochodzącego z Augsburga. Aresztowano go w chwili, gdy z nożem rzucił się na żandarmów. W czasie badania oświadczył on, że jest zatrudniony przy instalacji nowego dźwigu w porcie. Oświadczenia aresztowanego, według doniesień prasy, są sprzeczne. Dziś w Breście do wieczora nie zanotowano żadnych rozruchów. Na-

miast Tulon stał się sceną widowiska komunistycznych awantur. Robotnicy warsztatów okrętowych porzucili pracę i poczęli zbierać się w drobne grupy, rozpraszane natychmiast przez policję i gwardję ruchomą. Robotnicy zdołali utworzyć pochód, który starał się przejść przez miasto ze śpiewem „Miedzynarodówki”. Manifestanci obrzucali jednocześnie wrogimi okrzykami przedstawicieli władz bezpieczeństwa. Policja w energiczny sposób rozproszyła manifestantów. Gwardja ruchoma ze swej strony rozbiła i rozproszyła pochód mło-

dzieży komunistycznej. Między godz. 17 a 20-tą gwardja konna kilkakrotnie musiała szarżować na głównych arteriach miasta, by rozproszyć tłum. Aresztowano wielu manifestantów. Prefektura morska i podprefektura otoczone były kordonem gwardji ruchomej. Wszystkie instytucje marynarki wojennej otoczone również specjalną strażą. „Paris Soir” w ostatnim swym wydaniu donosi, iż w godzinach popołudniowych robotnicy arsenału morskiego w Cherbourgu porzucili pracę i zorganizowali manifestację komunistyczną. Grupa manifestantów udała się ze śpiewem międzynarodówki do portu, gdzie stacjonowane są łodzie podwodne. W porcie konsygnowano poważne oddziały policji i wojska.

Wszystkie magazyny były zamknięte. Manifestanci zdołali się dostać na teren miejski, gdzie wybito wszystkie barykady. Zajścia trwały do godz. 1-ej nocy. Następnym ich są liczne rany nocy ulicami miasta krążyły silne „garde mobile” i wojska. Przemoc musieli się legitymować. Słyszano wezwania „ręce do góry”. Wiele osób było pobite i uszkodzone. Miało miejsce w ciemnościach. W czasie wczorajszych rozruchów

Odgłosy wypadków francuskich w Moskwie

Prasa sowiecka poświęca im wiele miejsca. Moskwa, 8 sierpnia. (PAT) Cała prasa donosi w obszernych depeszach o krwawych rozruchach w Breście, o zdobyciu podprefektury przez tłum z czerwonymi sztandarami przy dźwiękach międzynarodówki. Przywódca francuskiej partii komunistycznej Torres wygłosił na kongresie kominternu wielką mowę, w której

stwierdził, wielkie sukcesy, osiągnięte w ostatnich czasach przez komunistów we Francji. Mówca ostro zaatakował p.k. de la Rocque, zarzucając mu, że jest potomkiem emigrantów, którzy walczyli przeciwko Francji podczas wielkiej rewolucji. Zdaniem mówcy, ewentualne zwycięstwo faszyzmu we Francji byłoby katastrofą dla całej Europy.

Strejk żalugi parowca „Champlain” i „Colombie” został ukończony i parowce te wyruszą dzisiaj w drogę. 63-ch pracowników pocztowych, którzy w dniu 20 lipca wzięli udział w manifestacjach zorganizowanych na placu opery przeciwko rządzeniom oszczędnościowym rządu, zostało przez komisję dyscyplinarną zawieszonych w służbie na przeciąg jednego miesiąca.

AKCJA NIEMIECKICH „RASISTÓW” TRWA

Wzbroniony wstęp do... łazienek i numerów. — Rozwiązanie łoż masonskich

Berlin, 8 sierpnia. „Berliner Illustrierte Nachrichten” pod wspólnym tytułem „Zapowiedź przeciw żydom” donosi: Poczdamie policja aresztowała żyda oraz niezamężną t. zw. „nie Niemiec” za szanbienie rasy. W miejscowości kuracyjnej Freienwalde nad Odrą umieszczono na dworcu listy tej treści: Stójcie żydzi, wasz kraj (gdzie zaraz dalej. W Chociebro (Górne Łużyce) zabroniono żydowskiemu wstępu do łazienek. Wreszcie jedna z dyrekcji muzeów ogłosiła, że żydzi nie mają prawa zwiedzania muzeów.

Berlin, 8 sierpnia. (PAT) Na przyszły czwartek zapowiedziane jest w berlińskim Pałacu Sportowym wielkie zgromadzenie, na którym przemawiać będzie znany ze swych wystąpień antyżydowskich Juliusz Streicher.

Berlin, 8 sierpnia. (PAT) „Łoże masonskie starych Prus” których Stressemann był członkiem zostaną rozwiązane wobec niemożności pogodzenia ideologii masonskiej z ideologią narodowo-socialistyczną. Wielka łoża saksońska w Dreźnie i

wielka łoża „Ogniwo Braci Niemieckich” w Lipsku również zostaną rozwiązane. Rozporządzeniem tajnej policji zawieszono organ niemieckiej młodzieży katolickiej i narodowej „Deutsche Jungkraft”.

Władze ogłosiły m. in., iż osoby, które zawierają handlowe stosunki lub zawierają z żydami, nie mogą liczyć na jakiegokolwiek pomocy ze strony państwa. Policja państwowa w Poczdamie aresztowała żyda Goldschmidta oraz jego żonę i przyjacielkę pod zarzutem „szanbienia rasy”. O podobnym wypadku donoszą z Treviru gdzie aresztowano żyda, Archenholda.

Berlin, 8 sierpnia. (PAT) Trybunał ludowy w Berlinie skazał dziś 3-ch komunistów, wśród nich jednego b. postą do sejmiku pruskiego oraz jedną kobietę na 4 do 12 lat ciężkiego więzienia. Oskarżeni stali pod zarzutem działalności komunistycznej w Kolonii i Berlinie w ciągu r. 1934. Jeden z oskarżonych przebywał po przewrocie narodowo-socialistycznym dłuższy czas w obozie koncentracyjnym. Senat karny w Güstrow (Meklemburgia) wydał wyrok w sprawie 41 komunistów oskarżonych o zdradę stanu. Oskarżeni usiłowali zakładać nanowo w Meklemburgii nielegalne organizacje komunistyczne. Skazani oni zostali na kary od 3 lat do 6 miesięcy ciężkiego więzienia.

Wzbroniony wstęp do... łazienek i numerów. — Rozwiązanie łoż masonskich

Po rozwiązaniu „Stahlhelmu” w Meklemburgii, Nadrenji i innych prowincjach Prus, ostatnie rozporządzenie, rozwiązujące „Stahlhelm” na terenie stoicy Rzeszy, Brandenburgii, Pomorza i Marchii wschodniej likwiduje ostatecznie tę organizację na terenie Prus. W Turyngji nastąpiły pierwsze dobrowolne rozwiązania poszczególnych grup Stahlhelmu z okręgu Weida. Krok ten motywują tamtejsi kierownicy Stahlhelmu tem, iż z chwilą wystąpienia z organizacji tak zasłużonego człowieka jak marszałek von Mackensen nie widzą już racji dalszego istnienia Stahlhelmu.

Płk. Głogowski szef gabinetu wojskowego P. Prezydenta ciężko zachorował

Warszawa, 8 sierpnia. Szef gabinetu wojskowego P.P. płk. Jan Głogowski, dypl. Jan Głogowski, który zachorował ciężko podczas służby w Zółkwi, znajduje się w szpitalu w Warszawie, w stanie beznadziejnym. Płk. Głogowski zachorował na zapalenie gruczołu krokowego, a po dokonaniu operacji przyłączyło się zakażenie krwi i zgon.

44 komunistów w Niemczech skazano na karę ciężkiego więzienia

Berlin, 8 sierpnia. (PAT) Trybunał ludowy w Berlinie skazał dziś 3-ch komunistów, wśród nich jednego b. postą do sejmiku pruskiego oraz jedną kobietę na 4 do 12 lat ciężkiego więzienia. Oskarżeni stali pod zarzutem działalności komunistycznej w Kolonii i Berlinie w ciągu r. 1934. Jeden z oskarżonych przebywał po przewrocie narodowo-socialistycznym dłuższy czas w obozie koncentracyjnym. Senat karny w Güstrow (Meklemburgia) wydał wyrok w sprawie 41 komunistów oskarżonych o zdradę stanu. Oskarżeni usiłowali zakładać nanowo w Meklemburgii nielegalne organizacje komunistyczne. Skazani oni zostali na kary od 3 lat do 6 miesięcy ciężkiego więzienia.

10 cyganów przed sądem za zamordowanie listonosza, policjanta i gajowego

Zakopane, 8 sierpnia. (Pat) — W wydziale zamiejscowym sądu okręgowego w Pszczynie, rozpoczął się dziś proces przeciwko 10 cyganom, oskarżonym o zamordowanie w celach rabunkowych, listonosza Głowi, posterunkowego policji Pastelskiego, ez

126 śmiertelnych ofiar tajfunu

Manilla, 8 sierpnia. (Pat) W czasie tajfunu, który nawiedził środkową i północną część wyspy Lucon, zginęło 126 osób.

Dwaj dyktatorzy Wschodu

Szach Persji, Riza Pehlewi i twórca odrodzonej Turcji, Kemal Atatürk, cywilizują w gwałtownym tempie swe kraje

KEMAL ATATURK.

Stara Europa, zaabsorbowana kryzysem, bezrobociem i swemi wewnętrznymi waśniami, niewiele wie o jednej z najoryginalniejszych postaci świata, wschodniego, o dyktatorze i szachu Persji, obecnie przemianowanej na Iran. Władca ten, który nosi imię Riza Szach Pehlewi, w niczem nie przypomina dawnych swych poprzedników. Nie posiada on ani licznego haremu, ani eunuchów, ani też nie ubiera się z ścią wschodnim przepychem, jak było to dotąd w zwyczaju w jego ojczyźnie.

Obecny dyktator Iranu jest w całym tego słowa znaczeniu

nowoczesnym władcą

a jego szaro-zielony mundur w niczem się nie różni od umundurowania któregoś z żołnierzy jego armii. On sam jest przedewszystkiem żołnierzem, a będąc rodem z małego miasteczka Savadchu w prowincji Mazanderan, uchodzić może za typowego przedstawiciela tego odłamu rasy irańskiej, który nigdy nie podlegał obcym wpływom i domieszkom.

W rodzinie obecnego szacha tradycje wojenne były bardzo silne, a wielu jego przodków chlubił się odznaczaniem na polach bitew. Nic też dziwnego, że Riza Chan, idąc za głosem krwi poświęca się w zupełności karierze wojskowej i już w dwudziestym roku życia wyróżnia się swoją niezwykłą brawurą i przedsiębiorczością. Awansuje szybko, tak że w roku 1921, licząc zaledwie 43 lata, staje na czele wszystkich sił zbrojnych Persji, jako „Surdar — Sepah”. Od tamtej pory już nieprzerwanie ku sławie i władzy. W kwietniu 1922 roku zostaje ministrem wojny, a w dwa lata później szefem rządu. W październiku 1925 r. osiąga najwyższą władzę, jako regent królestwa, a w grudniu tego roku zgromadze-

nie narodowe jednomyślną uchwałą postanawia starożytną

tyjarę szachów perskich

włożyć na skronie tego, który od tamtych czasów nazywać się będzie Riza Szach-Pahlewi. Nowy monarcha obejmował władzę w chwili, gdy Iran przeżywał niezwykle ostry kryzys ustrojowy. Osłabiony zażartymi walkami wewnętrznymi kraj był igraszką obcych potęg, zwłaszcza Wielkiej Brytanii i Rosji, które narzuciły mu upokarzające traktaty, knuły intrygi w stolicy i wogóle rządziły się w Persji, jak u siebie w domu.

Dzisiaj to wszystko należy już do przeszłości. Nowy monarcha potrafił w krótkim czasie obudzić uspijoną energię narodu, choć sprawa ta nie należała bynajmniej do łatwych zadań. Od pierwszej chwili swego panowania nowy szach wyżył wszystkie swe siły w tym kierunku i odbywając długie podróże po kraju, usiłował nawiązać osobisty i bezpośredni kontakt ze swoim narodem.

W najdalszych zakątkach tego rozległego państwa pojawiła się nagle jego wy-

soka, męska postać o przepięknej, okolonej siwiejącymi włosami głowie, o twarzy energicznej, krzeczastych brwiach i orlim wzroku, którego uwagi nie nie uchodzi.

Dzisiaj, po niespełna 10 latach jego rządów, rezultaty tej ogromnej pracy wychowawczej i państwowo-twórczej są już dla każdego widoczne. Riza Szach uzdrowił nadwątlone finanse kraju, tak że w chwili obecnej Iran jest jednym z nielicznych krajów na Wschodzie, nie mającym długów publicznych. Wydając nowy kodeks praw zorganizował i przebudował na wzór nowoczesny sądownictwo, które dawniej pograżone było w całkowitym upadku. Wreszcie wprowadził powszechne nauczanie, organizując rozgałęzioną sieć szkół powszechnych w najdalszych zakątkach kraju.

Istotnie, w ciągu jego panowania liczba analfabetów w Iranie zmniejszyła się wydatnie.

Również i sprawy gospodarcze mają w tym dyktatorze gorącego poplecznika, zwłaszcza uprawa bawełny i herbaty, która stara się rozszerzyć i rozwinąć.

Najsłynniejsza lotniczka Francji

liczy zaledwie lat 20. — Niezwykła karjera dziewczyny, która miała zostać krawcową

Najsłynniejsza lotniczka we Francji jest obecnie Marja Hilfz. Liczy ona zaledwie 20 lat, posiada już jednak za sobą szereg światowych rekordów. Rodzice odebrali ją wcześniej ze szkoły i postanowili, by została krawcową. Marja liczyła wówczas 14 lat. Po dwóch latach już się usamodzielniała. Marzeniem jej było zostać lotniczką.

Zgłosiła się więc na lotnisko, tu jednak dowiedziała się, że za naukę pilotażu trzeba zapłacić co najmniej 4 tys. franków. Była to suma o jakiej nie mogła marzyć.

Wówczas w tajemnicy przed rodzicami, którzy nie pozwoliliby jej nigdy na takie szaleństwo, wpisała się na listę chętnych do odbywania skoków ze spadochronami.

Za takie wyczyny sportowe otrzymują lotnicy specjalne wynagrodzenie, ponieważ skoki urządzone są podczas imprez sportowych, a publiczność płaci

za bilety wstępu. Młoda dziewczyna poczęła więc skakać ze spadochronem, przyczem dokonała kilkudziesięciu tych śmiałych wyczynów.

Za zdobyte w ten sposób pieniądze nauczyła się prowadzić samolot i wkrótce mogła sobie nawet kupić awionetkę. Od tej chwili poczęła dokonywać przedsięwzięć wprost niesamowitych. Sama pojechała na Madagaskar. Potem poleciała do Indochin i do Japonii, gdzie była przyjmowana z wielkim entuzjazmem.

Wkrótce ustaliła rekord szybkości na trasie Saigon — Paryż. Młoda lotniczka miała już wiele katastrof samolotowych, z których jednak za każdym razem udało się jej wyjść bez szwanku. Niedawno wreszcie ustaliła rekord wysokości dla kobiet, wzbijając się na aparacie wojskowym na 9.800 metrów a potem 11.287 metrów.

Pamiętaj, że jazda winna odbywać się po prawej stronie jezdni.

Gorliwy policjant

Mr. Brown stał ukryty za firanką pokoju jadalnego. Była noc i pokój był pogrążony w ciemnościach. Brown wytrzeszczał oczy w stronę parku. Zdawało mu się, że ujrzał tam jakieś światło.

Po chwili znowu błysnęło światło lampki elektrycznej. Nie ulegało wątpliwości, że ktoś się zakradł do willi.

Mr. Brown na palcach podszedł do biurka, wyjął rewolwer. Zarepetował broń i ponownie stanął na czatach. Od czasu, gdy kupił historyczną kolbę jednej z królowych francuskich — nie mógł nigdy spokojnie spać. Pisma donosiły oczywiście o tej niezwyklej transakcji i dodały jeszcze, że Mr. Brown przechowuje kolbę w swojej skrytce w willi pod Londynem.

Nic dziwnego, że wiadomość tę przeczytali również przestępcy i postanowili zdobyć cenną kolbę. Mr. Brown był jednak świetnym strzelcem, a stalowy tresor był tak schowany, że nikt nie odnalazłby go.

Była właśnie północ. Służba została zwolniona i Brown pozostał sam w willi.

Po chwili światło lampki elektrycznej błysnęło tuż przed oknem. Na tle ciemnej nocy zarysowała się jakaś sylwetka, która przycisnęła twarz do szy-

by. Mr. Brown cofnął się przerażony. To był policjant.

Zapalił czempredzej światło i otworzył okno.

— Bój się pan Boga — zawołał — przecież mogłem pana zastrzelić. Byłem pewny, że to jakiś włamywacz.

Policjant uśmiechnął się sympatycznie.

— Pan wybaczy, ale polujemy na niebezpiecznego opryska, zwanego „Chudym Tomem”. Może słyszał pan o nim? Właśnie pojawił się w tej okolicy i kręcił się w pobliżu pańskiej willi. Nie ulega wątpliwości, że chciał dokonać tu włamania.

Miljoner był jednak zły.

— Dziękuję panu, potrafię sam obronić się przed opryskami...

— Oczywiście, wiem że jest pan świetnym strzelcem, ale muszę słuchać mojej władzy przełożonej i mam polecenie zbadania całej willi i pańskiego ogrodu. Jest rzeczą wiadomą, że przechowuje pan w swojej skrytce brylantową kolbę. Radziłbym panu sprawdzić, czy jest ona rzeczywiście w tresorze. Niech pan skorzysta z mojej obecności, bo za chwilę mnie tu nie będzie.

Policjant wszedł przez okno do mieszkania.

Miljoner zaprowadził go do swego gabinetu. Tu zdjął ze ściany piękny o-

braz i nacisnął gwoździak, na którym wisiał obraz. W tej chwili odsłodziły niewidoczne dotychczas stalowe drzwiczki tresoru ukrytego w ścianie. Miljoner wyjął ze skrytki kolbę brylantową, pokazał policjantowi, na dowód, że rzeczywiście znajduje się w bezpiecznym miejscu. Potem włożył ją do środka, zatrzasnął drzwiczki i powiesił obraz na gwoździaku.

— No, wszystko w porządku — rzekł zadowolony policjant.

Przeszli do jadalni. Policjant miał właśnie opuścić mieszkanie, gdy usłyszał w sąsiednim pokoju jakiś podejrzany szmer.

Dobry rewolweru i otworzył drzwi. Przed nim stał wysoki, chudy człowiek.

— Rece do góry! — zawołał policjant. A więc widzi pan — rzekł w stronę miljonera — że miałem rację. Ten opryszek zakradł się do pana.

Był to rzeczywiście „Chudy Tom”.

— Proszę związać bandytę — rozkazał policjant miljonerowi.

Mr. Brown przyniósł ręcznik, którym związał opryszkowi ręce.

— No, teraz już nam nie ucieknie, dodał policjant. Zaraz zadzwonię na posterunek, by odstawili do aresztu.

Policjant podniósł słuchawkę.

— Telefon nieczynny, lotr przeciął połączenie — zawołał wściekły.

— Nie szkodzi — dodał miljoner. — W gabinecie jest drugi aparat. Może pan stamtąd zadzwonić.

Armia, która liczyła dawniej tylko jedną dywizję, została zreorganizowana, powiększona i uzbrojona w nowoczesny sprzęt wojenny. Wybudowano na jej rozkaz nowe drogi, a transirańska kolejowa jest już na ukończeniu. Wreszcie Riza Szach usiłuje przy pomocy wydatnych subsydjów pieniężnych urządzić nowe

kadry inteligencji zawodowej

której brak daje się podziś dzień dzień odczuwać w nowym państwie. Młodych zdolnych Irańczyków wysyła on zagranicę, na studia i jest protektorem oświaty i kultury. Postęp w tej dziedzinie jest tem większy, że niedalek, jak trzydzieści lat temu studia w Europie uchodziły w oczach Persów za... przestępstwo.

Riza Szach odznacza się niezwykłą energią, pracując po 14 godzin dziennie. Mimo to wolny swój czas spędza na miernie rodzinie. Żona jego jest

żywym symbolem Y...

nowych czasów. Nie nosi już „czarnej” czyli tradycyjnej zasłony, niemniej jednak nie pokazuje się nigdy przy swego królewskiego małżonka i tylko w ukryciu w jednym ze skrzydeł pałacu w Gulistanie, który zawiera w sobie miernie cenną kolekcję starożytności.

Dyktator perski ma dziesięcioro dzieci, z których najstarszy — następcą tronu — odbywa obecnie studia w Szwajcarii. Wstawszy nieraz o świcie, szach do syna listy, pełne mądrych i trawnych rad, które mają go przygotować do przyszłych obowiązków państwa i podtrzymują jego kontakt z rzeczywistością. Poczynając jednak od 5-ego szach rozpoczyna urzędowanie. Podobnie jak jego jest przysłówiem i nigdy się nie zdarzyło, żeby kiedyś w ministerstwach...

W ubiegłym roku Riza Szach przekroczył granicę swego państwa, odwiedzając dyktatora Turcji, Mustafa Kemala Atatürka, z którym łączy go przyjaźń. Zarazem jednak...

dwaj reformatorzy Wschodu

różnią się zasadniczo między sobą w patrywaniach na istotę rządów. Podczas gdy dyktator turecki walczy z przesady, tępiąc brudnie dotychczasowe...

dykcje i wierzenia swego narodu, swym perski, modernizując wprowadzie reformy, kraj, jednocześnie respektuje...

swych ojców, a jego samego można...

kiedy widzieć kłęczącego pod kopułą starego meczetu Sepahsalar.

— Dobrze, pan niech trzyma w...

chu bandytę, a ja zadzwonię na policję. Policjant wszedł do gabinetu. Po...

ku minutach zjawił się ponownie. Był zadowolony.

— Zaraz przyślą auto — oświadczył...

— Narazie zabiorę tego ptaszka ze sobą.

Brutalnie porwał „Chudego Toma” i skierował się do wyjścia.

— Dziękuję panu za obronę — odezwał się sam. Kto wie, czy uratował mnie pan od niechcianej śmierci lub przynajmniej od utraty kolgi.

— To nasz obowiązek — dodał policjant i zniknął z opryskiem w ciemnościach.

Obaj mężczyźni przeszli spokojnie przez ogród. Gdy znaleźli się za bramą, policjant zdjął więzy „Chudemu Tomowi”, poczem obaj wsiedli do auta. Motor cicho ruszył i auto pojechało.

— Gdzie ją masz — zapytał „Chudy Tom”.

— W lewej kieszeni marynarki — odpowiedział policjant. — Weź sobie ją sam. Widzisz że mam ręce zajęte...

— I gdy Tom wyciągał towarzyszy...

licjant dodawał gaz. Rozwiałac szy...

kość do stu kilometrów na godzinę...

Siepień
9
Płatek

Człowiek
Kodzia

W miejscow...
pod Tuszy...
uczestnicz...
wczoraj ni...
nad staw...
towarzystw...
dy nagle zaa...
rzyka:

— Człowiek...
Istotnie ton...
Człowiek...
Wszyszc...
miejscu. Nie s...
jedna z kob...
zrucila się...
chwili zdoła...
kobiecie n...
uznania.

Prezyde...

W obzie P...

W dniu wo...
inf. Glaze...
dyktatora K...
wskiego ko...
i przysp...
amunta Fo...
pod Skie...
wysoko...
Prezydent...
ndanta...
dzielił teren...
zwo interes...
tej tam m...
realizacji kol...
wygotosił...
wymówienie...
stanie wych...
państwa, zach...
wytrwałej pr...
odbyło s...

Prukarze...

Wrosli o i...

likw...

Strejk rob...

W dalszym c...

Włoszycy umov...

przedstawicie...

klasowego. Z...

staję strejkują...

do naczelnika...

lecz go o inter...

Chodzący p...

czynił przes...

leci tych r...

na robotach...

zarysow...

wydziału po...

cał interwen...

czynić się d...

poniedziałek...

i roboty bru...

me.

PA
BUD

TLUM.

Szara i bezbarwna Łódź

musi nabrać rumieńców. — Domy winny być należycie remontowane, a nie smarowane zwykłą farbą

Od kilku tygodni Łódź się upiększa. Właściciele nieruchomości otrzymali nakazy wyremontowania swych posesyj. Nie ulega wątpliwości, że będzie to miało dla naszego miasta duże znaczenie. Łódź jest brzydka, szara i bezbarwna. A ponieważ nadto przez wiele lat nikt nie dbał o to, by domy zachowały jakiś taki wygląd, tynk na nich zmurszał, popękał, zaczął opadać, tworząc obrzydliwe plamy na szarzyźnie murów, co pogłębiało w jeszcze większym stopniu szpetotę Łodzi.

W niektórych domach stary tynk zrywany jest całkowicie. Jest to oczywiście najracjonalniejsze załatwienie sprawy, gdyż pokrycie posesji nowym tynkiem nadaje jej wygląd nowej i milej dla oka budowli. Niewatłowie też tak a nie inaczej rozumiał wyremontowanie domów wydział budownictwa, rozsyłając swe nakazy. Ale niektórzy właściciele domów uprosili sobie to zadanie — poprostu zaangażowali paru malarzy, którzy zwyklią klejową farbą pomalowali stary

tynk i na tem remont frontonów domów ukończyli. Na to właśnie należy zwrócić specjalną uwagę. Jeśli Łódź jest miastem zaniechanem, to przedewszystkiem dlatego, że wszystko niemal robi się u nas połowicznie. Żadne zarządzenie nie jest wykonywane w całej pełni. I trudno się dziwić później, że już no krótkim czasie okazuje się, iż cała robota była partactwem i że to, nad czem pracowano, wróciło do pierwotnego, zaniebanego wyglądu. To samo będzie i z domami, które zostały tylko pomalowane, a zupełnie pozatem nie odświeżone. **Pierwsze deszcze jesienne zmyją farbę.**

Jeśli nie całkowicie — tem gorzej, albowiem pozostaną na murach wielkie, brudne plamy. Nieodnowiony tynk będzie murszał i kruszył się w dalszym ciągu. I w rezultacie, gdy nastąpi znów lato, okaże się potrzeba ponownego wysyłania nakazów remontowych.

Czy wygląd Łodzi zyska coś przez to? A wszak o to głównie chodzi. Domy w śródmieściu datują się jeszcze sprzed wojny. Wiadomo, iż od chwili wybuchu wojny, nikt remontów nie przeprowadzał — nie było na to środków. Dziś, jeśli się już coś robi — powinno się robić solidnie i właściwie. W przeciwnym wypadku szkoda całej roboty — efektu żadnego ona nie da.

To samo dotyczy placów niezabudowanych. Mamy ich w śródmieściu bardzo wiele. Przed wojną utarł się zwyczaj, że płoty, które miały być upiększeniem, nie były na to środkiem. Dziś, jeśli się już coś robi — powinno się robić solidnie i właściwie. W przeciwnym wypadku szkoda całej roboty — efektu żadnego ona nie da.

Przed kilku laty władze administracyjne postanowiły zmienić ten porządek rzeczy. W roku 1930 czy też 1931 wydano zarządzenie, aby wszystkie płoty, okalające niezabudowane place, pomalowane zostały na zielony kolor. Pomyśl był bardzo szczęśliwy. Naturalny kolor zieleni tworzyłby piękne tło szarzyzny sąsiadujących domów. I gdyby dostosowano się wówczas do tego zarządzenia całkowicie, no dzień dzisiejszy sprawiałoby to miłe i estetyczne wrażenie.

Miast smarować jednak płoty białym wapnem, dosypano do tego wapna trochę zielonej farby i — miast umalować płoty na zielono, zaczęto je smarować zielonym wapnem. Efekt był wręcz okropny. Po pierwszym deszczu płoty wyglądały tak odrażająco, że **machnęto na nie ręką** i milcząco przyglądano się, jak dozorca domowy wrócił do zwykłego białego wapna. A trzeba było tylko trochę dobrej woli i trochę zielonej farby olejnej, by zmienić wiele w wyglądzie Łodzi.

Na marginesie przeprowadzanych obecnie remontów domów, poruszyć trzeba jeszcze jedną rzecz. Dachy domów powinny być konserwowane latem. Łatane papą, smarowane smołą. By na jesieni, gdy zaczyna się okres deszczów, lokatorzy najwyższych pięter nie skarżyli się, że im cieknie do pokoiów.

A tymczasem w ostatnich latach rozpoczęto te roboty bardzo późno, gdy już zewsząd rozlegały się skargi lokatorów. Warto byłoby zwrócić uwagę, aby w tym roku stało się inaczej, właściciel. (S)

Dyżury aptek
Nocy dzisiejszej dyżurują następujące apteki: Sz. Jankielewicz (Stary Rynek 9), L. Stec-ki (Limanowskiego 37), B. Gluchowski (Narutowicza 6), St. Hamburga i S-ki (Główna 50), L. Pawłowski (Piotrkowska 307), A. Piotrowski (Pomorska 91).

Pierwsza studnia, zbudowana przez wydział kanalizacji, która będzie dostarczać nam czystej i zdrowej wody.

Za niehonorowanie umowy zbiorowej przemysłowcy skazani na grzywny

W dniu wczorajszym referat karny przy inspekcji pracy w Łodzi rozpoznał szereg spraw przeciwko przemysłowcom łódzkim, pociągniętym do odpowiedzialności za niehonorowanie umowy zbiorowej, obchodzenie ustawodawstwa społecznego itd. W wyniku rozpraw ukarani zostali: Właściciel tkalni mechanicznej przy ul. Sienkiewicza 61, S. Pik, za samowolne obniżenie płac robotniczych — grzywną w wysokości 300 zł. Taką samą grzywną ukarany został kierownik jego fabryki S. Rotenberg. Właściciel tkalni przy ul. Sienkiewi-

cza 50 I. Gllksman oraz kierownik jego fabryki T. Rozen, za niehonorowanie umowy zbiorowej — po 300 zł. grzywny. Właściciel domu przy ul. Pomorskiej 147 Antoni Kotakowski oraz przedsiębiorca budowlany S. Ziółkowski, który przeprowadza remont tego domu — za przetrzymywanie zarobków pracownikom — po 300 zł. grzywny. Właściciel fabryki przy ul. Sienkiewicza 74 Strykowski i Hertz oraz kierownik fabryki M. Chęciński, za przedłużenie 8-godzinnego dnia pracy — grzywnami po 100 zł. (i).

Afera kasjerów kolejowych w Warszawie

Już się zgłosiło 200 poszkodowanych

Warszawa, 8 sierpnia
Do władz wpływają nieustannie skargi na 9 kasjerów kolejowych, którzy włączani byli w aferę puszczania w obieg fałszywego bilonu. Dotychczas zgłosiło pretensje przeszło 200 pasażerów, którym kasjerzy przy wydawaniu reszty, dali fałszywe monety. Na uwagę zasługuje fakt, że wielu

poszkodowanych miało poważne przykrości, gdyż byli posadzeni o usiłowanie puszczania w obieg fałszywych pieniędzy. W wielu wypadkach spisano protokoły i pasażerowie ci mieli wytoczone sprawy. Obecnie ujawniona afera z kasjerami wykazała, że padli oni ofiarami nieuczciwych funkcjonariuszy kolejowych.

Szczałki żołnierza rosyjskiego, który zginął w czasie wielkiej wojny, odkopane na ulicy Marysińskiej

Wczoraj rano właściciel placu przy ul. Warszawskiej 35 na Marysinie, p. Bolesław Aniszewski, dokonał niezwykłego odkrycia. Na jego placu czyniono przygotowania do budowy domu i w tym celu kopano dół pod fundamenty. W trakcie tych robót, w których brał udział wspólnie z robotnikami również p. Aniszewski, wykopał on sprzączkę od pasa wojennego. Była to metalowa sprzączka, częściowo zżarta przez rdzę na której jednak widać było wyraźnie dwugłowy orzeł rosyjski. Zaintrygowany tem p. Aniszewski kopał dalej. Natrafił wreszcie na kości ludzkie, a kontynuując prace, dokopał się całego kościotrupa ludzkiego. Przy szczątkach leżały guziki, na których

wybity był dwugłowy orzeł rosyjski, zniszczona czapka wojskowa rosyjska oraz metalowy znak rozpoznawczy, jaki nosili żołnierze rosyjscy na froncie. O odkryciu powiadomiono władze policyjne. Jak się okazało, w tym miejscu, na którym wznosi się obecnie szereg domów oraz znajdują się niezabudowane place, w czasie wojny były okopy rosyjskie, gdy Niemcy maszerowali na Łódź. Żołnierz, którego szczątki obecnie znaleziono, był prawdopodobnie zasypany piaskiem i orzeleżał tak w zapomnieniu przez 21 lat. Szczałki te zostaną pochowane na zbiorowym cmentarzu pod Rzgowem. (i)

KRONIKA

Sierpień
9
Piątek

Dzisiaj	Jana M.
Jutro	Wawrzyńca M.
Wschód słońca	4.09
Zachód słońca	19.15
Wschód księżyca	15.57
Zachód księżyca	23.08
Długość dnia	14.59
Ubyło dnia	1.41

Człowiek tonie

Łodzianin uratowany

W miejscowości letniskowej Rydzyn pod Tuszymem, która jest szczególnie uczęszczana przez łodzian miał miejsce wczoraj niezwykle wypadek. Na łodzi, nad stawem, znajdowało się liczne towarzystwo. Bawiono się wesoło, gdy nagle zaalarmował wszystkich ostryk:

— Człowiek tonie!
Istotnie tonął 20-letni Alfons Lerhe z Łodzi. Wszyscy przerażeni zamarli na miejscu. Nie straciła przytomności tylko jedna z kobiet p. Erna Szwalbe, która rzuciła się do wody i w ostatniej chwili zdołała topielca uratować. Dzięki kobiecie należą się prawdziwe słowa uznania.

Prezydent Głazek

w obzbie P.W. w Skierniewicach

W dniu wczorajszym prezydent miasta inż. Głazek udał się w towarzystwie dyrektora Kalinowskiego i sekretarza miejskiego komitetu wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego p. Zygmunta Folta do obozu P. W. w Ruszynie pod Skierniewicami na zakończenie kursu wyszkolenia P. W. Prezydent Głazek w towarzystwie komendanta obozu majora Marszałka odwiedził tereny i urządzenia obozowe, było interesując się życiem przebywających tam młodzieży robotniczej i rezerwistów naszego miasta. Podczas wspólnej kolacji żołnierskiej prez. Głazek wygłosił do zebranych serdeczne przemówienie, w którym podkreślił znaczenie wychowawcze obozu dla dobra państwa, zachęcając junaków do dalszej wytrwałej pracy dla Ojczyzny. Po kolacji odbyło się ognisko. (i).

Brukarze w województwie

prosil o interwencję w sprawie likwidacji załzgu

Strejk robotników brukarskich trwa w dalszym ciągu. Wobec odmowy podjęcia umowy zbiorowej przez przedstawicieli związków zawodowych i strejkujących robotników udali się do naczelnika wydziału polityczno-społecznego w urzędzie wojewódzkim prosić o interwencję.

Chodzi o to, by Fundusz Pracy nie czynił przeszkód pracodawcom w przyjęciu tych robotników, którzy pracowali na robotach sezonowych w latach ubiegłych, lecz w roku bieżącym nie byli zarejestrowani w PUPP. Naczelnik wydziału polityczno-społecznego obiecał interweniować w tej sprawie i przyrzekł, że do tego, by w nadchodzący poniedziałek umowa została podpisana i roboty brukarskie w Łodzi wznowione.

PARCELE BUDOWLANE

przy ul. Krzemienieckiej i Retkińskiej do sprzedania
Zgłoszenia: Piotrkowska 40
Zarząd spadkobierców I. K. Poznańskiego, w dni powszednie od 10-12 i od 4 do 6 popołudniu.

tylko...
zawiesz...
TLUM.

Już nie chcą króla

Zwrot w opinii austriackiej.—Szanse ks. Ottona powrotu na tron zmalały Ludność tęskni do „starych” dobrych czasów

Kanclerz SCHUSCHNIGG.

Wiedeń, w sierpniu.

Radośnie miejsca i gminy w Tyrolu, Styrii, Górnej Austrii, i innych prowincjach austriackich, zaczęły zajmować się sprawami wyższej polityki. Dotąd interesowała ich tylko sprawa bruków, szkół, dozorców nocnych. Obecnie nie mówią oni o niczym innym jak o restauracji monarchii Habsburgów.

Setki wsi i miasteczek nadają arcyksięciu Ottonowi obywatelstwo honorowe. Odbywa się to niezwykle uroczysto, z mowami, w których akcentuje się bankructwo republiki i konieczność powrotu do „starych, dobrych czasów”. W ten sposób odnosi się wrażenie, że ruch monarchistyczny w Austrii wzrasta z dnia na dzień i że istotnie bliski jest dzień urzędowego ogłoszenia monarchii austriackiej.

Do tej pory władze centralne nie tylko patrzyły przez palce na te objawy akcji monarchistycznej, ale przeciwnie, po cichu im sprzyjały. Obecnie jednak postanowiono położyć temu kres. Jako pierwszy wystąpił gubernator Górnej Austrii oczywiście na skutek zarządzenia władz wiedeńskich i wystosował okólnik do wszystkich burmistrzów starostów i wójtów, aby w przyszłości zaniechali nadawania Ottonowi obywatelstw honorowych. Bardzo interesujące są motywy tego okólnika. Gubernator pisze, że stałe wysuwanie sprawy restytucji Habsburgów tylko

UTRUDNIA RZADOWI JEGO ZADANIA,

które w pierwszym rządzie sprowadza się do zachowania niezależności kraju. Rząd kilkakrotnie oficjalnie komunikował, że sprawa ogłoszenia Ottona monarchą austriackim jest nieaktualna, gdy tymczasem to, co czynią poszczególne gminy sprawia na zagranicy wrażenie, iż restytucja jest przygotowywana mimo za pewnień rządu. Jest to sprzeczne z interesami rządu i interesami Austrii.

Okólnik gubernatora Górnej Austrii wywołał komentarze całej prasy austriackiej. Wszystkie dzienniki zamieściły artykuły, w których pochwały to zarządzenie. A ponieważ w Austrii istnieje cenzura prasy — świadczy to, że istotnie rząd austriacki postanowił zlikwidować tę sprawę, która wywołała tak głośno echa zagranicą.

Czy istotnie zlikwidować ją całkowicie? Tego nie należy przypuszczać. Gdyby rząd austriacki, w tym składzie w jakim jest obecnie, mógł podjąć decyzję o restauracji monarchii — nie ulega wątpliwości, że sprawa ta byłaby przesądzona w ciągu 24 godzin. Ale tu wchodzi w grę inne jeszcze czynniki, które każą sprawę tę odsunąć na czas nieograniczony.

Gdy rząd podjął uchwałę, uchylającą ustawę antyhabsburską, zaczęto głośno mówić o tem, że sprawa restauracji jest tylko sprawą miesięcy. Sąsiedzi Austrii niepokoił się. Mała Ententa pośpieszyła oficjalnie oświadczyć, że samo poruszenie tej sprawy uważać będzie za wrogi w stosunku do siebie akt. Stąd właśnie dyskretnie wycofanie się rządu austriackiego.

Ale trzeba przyznać, że ruch legitymistyczny w Austrii rośnie ciągle i zdobywa coraz więcej zwolenników. Tylko że decydujący wpływ na życie polityczne w Austrii wywiera Heimwehra. A Heimwehra robi to, co chce wicekanclerz książę Starhemberg. Książę Starhemberg nie ukrywa swych przekonań monarchistycznych, ale nie uczyni nic, na co nie będzie miał

ZGODY MUSSOLINIEGO.

I dlatego Heimwehra nie chce narazie nic słyszeć o restauracji monarchii.

Tymczasem legitymiści austriaccy, chcąc umocnić swoje pozycje wszczęli pertraktacje z legitymistami węgierskimi. Sytuacja jest dość zabawna. Zarówno austriaccy monarchiści jak i węgierscy chcą widzieć na swym tronie arcyksięcia Ottona Habsburga. Gdy się wysuwa inne kandydatury, otrzymuje się zdecydowanie nieprzeżące odpowiedzi. Znaczyłoby to jednak, że w wypadku gdy sytuacja dojrzeje, mogłoby znów dojść do unii politycznej pomiędzy Austrią a Węgrami, mogłoby się znów

NARODZIĆ AUSTRO-WĘGRY.

A tymczasem węgierscy legitymiści stanowczo negują jakąkolwiek możliwość unii z Austrią. Jeden z wodzów węgierskich legitymistów, hrabia Sigray oświadczył:

— Pomiedzy nami a Austrią leży teraz przepaść nie do przebycia.

Więc jakże? Ani austriaccy ani węgierscy monarchiści nie chcą zrezygnować z Ottona. Z drugiej strony węgry nie chcą słyszeć o jakiegokolwiek unii z Austrią. Austriacy marzą o stolicy monarcharszej w Wiedniu. Węgry — o stolicy monarcharszej w Budapeszcie.

Oto dlaczego nie może między nimi nastąpić żadne porozumienie. Na propozycje pertraktacji ze strony austriackich monarchistów legitymiści węgierscy odpowiedzieli odmownie. I kto, czy właśnie ta paradoksalna sytuacja nie przyczyni się do tego, że jakikolwiek by nie był przysły ustrój Austrii czy Węgry — Habsburgowie ani w jednym ani w drugim kraju nie odegrają żadnej roli.

N. Tas.

Wśród karłów afrykańskich Słabo rozwinięte niemowlęta zabija się.—Ciekawe studja czechosłowackiej ekspedycji naukowej

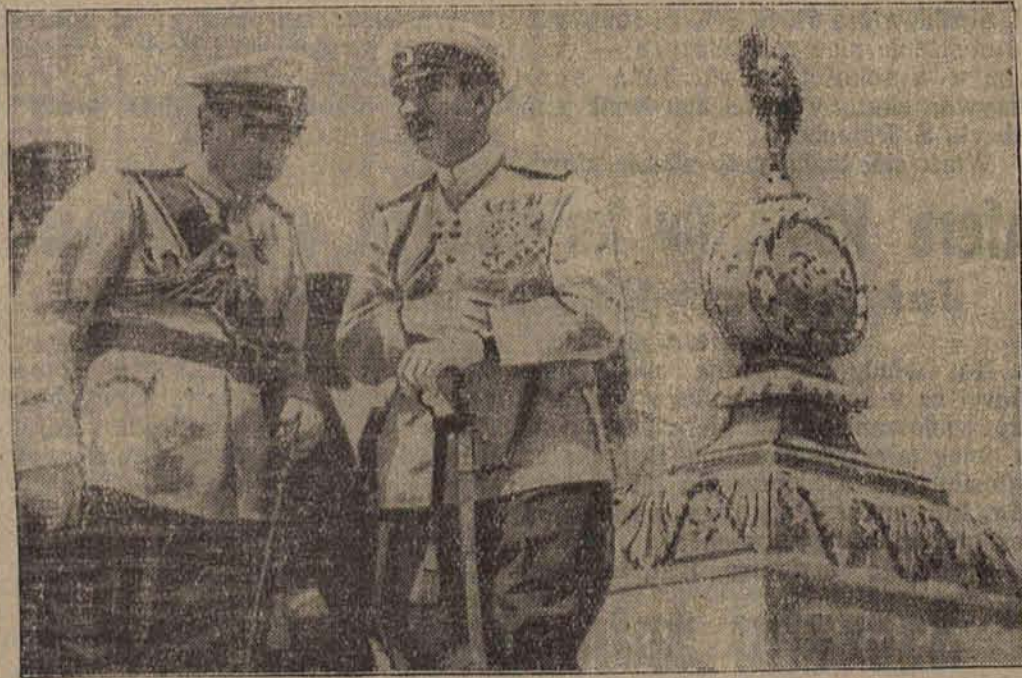
Znany badacz czechosłowacki ksiądz Paweł Szebesta ukończył w tym roku prace naukowe drugiej ekspedycji naukowej wśród szczepów karlich na obszarach Ituri w Belgijskim Kongu w Afryce środkowej. Pierwsza ekspedycja była tam w r. 1929/30.

Tym razem P. Szebesta towarzyszył antropolog Dr. P. Gusinde, który pracował już w Ziemi Ognistej w Ameryce Południowej, a obecnie poświęcił się z zapalem studiom antropologicznym nad karłami. W ekspedycji brał

również udział młody lekarz belgijski Dr. Iadin, który przeprowadził ciekawe studja aerologiczne i patologiczne wśród karłów.

Ekspedycja obliczona była na dwa lata. Uczestnicy ekspedycji mieli spędzić pierwszy rok wśród karłów na obszarach Ituri, aby uzupełnić i pogłębić swoje wiadomości o nich, a drugi rok mieli poświęcić poszukiwaniom innych szczepów karlich, między innymi mieli udać się do szczepu „krzakowców”, zamieszkujących portugalską kolonię Angole.

Król Borys na poświęceniu pomnika Warneńczyka

Poświęcenie pomnika króla Władysława Warneńczyka w Warnie, odbyło się przy udziale ministra oświaty, Jędrzejewicza bardzo uroczysto. Przybył również król bułgarski Borys, którego widzimy na zdjęciu z jego adjutantem.

Plakat za 86 tysięcy funtów Nabył go kuzyn króla Anglii

Najdroższy plakat na świecie znajduje się w galerii obrazów znanego filantropa londyńskiego, E. W. Meyersteina, który nabył ów plakat za sumę 86.000 £. — Przed wejściem do szpitala Midlesex wisiał długie miesiące plakat z tekstem ogłoszenia o rozszerzeniu i rozbudowie gmachów szpitalnych. W Anglii bowiem, wszystkie omal szpitale utrzymują się ze składek i darowizn osób prywatnych. — Meyerstein, który ofiarował już różnymi czasami przeszło 100.000 £, na szpital Midlesex, został niedawno zaproszony do

składu komitetu opieki nad szpitalem, którego przewodniczącym jest kuzyn króla, książę Artur of Connaught. Na pierwszym posiedzeniu komitetu mr. Meyerstein zaskoczył zebranych propozycją za kupienia przez siebie wiszącego na murach szpitala plakatu, przyczem za plakat ten ofiarował sumę wymienioną w tekście, jako niezbędną na cele rozszerzenia gmachu t. j. 86.000 £. Komitet przyjął oczywiście propozycję filantropa który wzamian za plakat, przesłał do komisji komitetu czek na 86.000 funtów,

Kronika literacko naukowa WYSTAWA SZTUKI FRANCUSKIEJ W KOPENHADZE

W dniu 24 sierpnia w Kopenhadze nastąpiło otwarcie przez króla Krystjana wystawy, otwierającej nazwę „Sztuka francuska XVIII wieku”. Oprócz 275 obrazów (Watteau, Duplessis, Tour, Kragonard) 200 rysunków, 80 rzeźb, wstawia obejmie meble, boazerje, bibeloty, wstawy książek, medale, porcelanę i koronki, wstawia to, co może najwierniej odtworzyć epokę regencji Ludwika XV i Ludwika XVI-go.

Do sformowania bogatej całości wystawy przyczyni się 12 muzeów paryskich, w pierwszym rzędzie Louvre, 32 muzeów prowincjonalnych, 14 muzeów zagranicznych oraz liczne zbiorów prywatne.

Ekspozycje wystawy zostaną pomieszczone w 22-ch salach Charlottenburgu, pałacu, pochodzącego z XVII wieku.

Należy dodać, że jest to, już trzecia z wystaw sztuki francuskiej w Danji. Pierwszą w 1928 roku, poświęconą była sztuce francuskiej XIX wieku, druga w 1930 roku — dołom Rodina.

KONGRES NAUCZYCIELSKI W SZTOKHOLMIE.

Rozpoczął w Sztokholmie obrady kongresu nauczycieli państw skandynawskich i bałtyckich, w którym bierze udział 6.000 osób.

RZYMSKI TYGODNIK O JUNOSZY-STEPOWSKIM.

Tygodnik artystyczny „Spectacolo” zamieścił dłuższy artykuł, poświęcony twórczości i działalności Junoszy-Stepowskiego. Autor artykułu szczegółowo omawia wszechstronny talent artysty polskiego oraz jego fazy rozwojowe. „Spectacolo” nazywa Junoszę-Stepowskiego największym aktorem współczesnej Polski. Artykuł ozdobiony jest licznymi fotografiami, przedstawiającymi Junoszę-Stepowskiego w sztukach Shakespear'a i Pirandella.

Od kwietnia do końca listopada r. ekspedycja poświęciła największą część karlemu szczepowi Efe w południowo-wschodniej części lasów, gdzie żyła dokładnie pięć siedzib. Uczestnicy podzielili w każdym obozowisku 8 tygodni, zbadawszy zawsze po 200—350 karłów z poszczególnych osiedli, odległych od siebie o 30 km. P. Szebesta dzieli narzeczeństwa karłów zależnie od ich narzeczeństwa na trzy grupy szczepowe: Efe, Basia i Aka. Wszystkie te szczepy mają ogólną nazwę: Bambuti. Tak nazywa się wszystkie karłów obsz. Ituri i wszystkich karłów szczepów afrykańskich. Erak nam wiadomości, jak się tu doszło do namurzynskiemu. Ekspedycja wykopła pała z głębokości 30 cm. pod ziemią, w której kamieni, opracowanych ręce ludzkie, a służących do naclerania ciała i owiania.

P. Szebesta obliczył ilość karłów w obszarach Ituri mieszka ich około 50.000, przyczem na każdą kobietę przypada po 2—3 dzieci, podczas kiedy u murzynów 1 dziecko wypada na 2 kobiety. Karły tracą dużo kobiet przed małżeństwem tych kobiet z murzynami, nawet w niektórych osadach murzyńskich znajdowano po 20—35 procent karlich żon. Aczkolwiek higiena jest u karłów bardzo prymitywna, jednak śmiertelność jest nieznaczna. Słabiej rozwinięte niemowlęta zabija się, jak również bliźniaków to dziecko, które jest bliźniakiem słabsze.

Dr. Gusinde przeprowadził dokładne badania antropologiczne, a P. Szebesta mierzył dzieci. Tylko trzy kobiety zostały zmierzone, jedna z nich miała 120 cm. Jedna z kobiet ważyła 25 kg., a tylko 2 mężczyźni znaleźiono o wadze ponad 50 kg. Ekspedycja wykonała 120 masek karliczych i zdobyła kilka karlich szkieletów. P. Szebesta poświęcił dużo uwagi zwyczajom karłów i stosunkom społecznym. Murzyni uzyskali znaczną ilość gad karłami. Często murzyn przybiegał do karłów, aby zobaczyć ich, ale gdy nie było odwrotu, karły sażali ich w sensie gospodarczym od murzynów, wskutek czego zatracała swój społeczny charakter z dawnych czasów, kiedy prowadzili życie koczownicze.

P. Szebesta miał niedawno odbyć w Wiedniu studjów wśród karłów w Muzeum Państwowego Muzeum Przedhistorii i wraze z W. Lebzelterem, kustoszem Państwowego Muzeum Przedhistorii, którego w Wiedniu wydał monografię, w której wyszła nakładem Czeskiej Akademii Nauk

Mowa prezydenta Głazka WSZYSCY JESTEŚMY DZIEĆMI ŁODZI staniemy społem do pracy dla jej dobra

W dniu wczorajszym oddział Łódzki drogowy zapoczątkował realizację ważnego zagadnienia — budowę dróg wylotowych w Łodzi, rozpoznając, przy współudziale mieszkańców dzielnicy Marysin budowę ulic ziemnych przedwzrostkiem w tej dzielnicy. Właśnie ta jest godna ze wszechmiar, świadczy bowiem o obywatelskości mieszkańców Łodzi, którzy nie błądząc aż napływ funduszy umożliwił

nie pytaacie, jaka to będzie droga — chcecie jednego:

niech będzie droga.

Nie gnój, nie błoto i nie bajora.
Nie czekajmy, aż nam ktoś pomoże. Naszym hasłem być powinno: niech ale i my nie czekajmy. Stańmy społem do pracy ogólnej. Pomagajmy sobie wzajem, budujmy sami, nie z musu nakazu, jak w Niemczech, jak w Italji, jak w Rosji, a z dobrej woli, z musu konieczności, bo o 100 lat później niż inni zagnani, obdarci przez wrogów, a już

dopędzić tamtych musimy,
bośmy krew z krwi i kość z kości na-

szych wielkich ojców i dziadów, bo krew z krwi naszego Komendanta, krew z krwi Polaków, którzy potęgą byli i być muszą.

— Ja wiem, że za lat kilkanaście Łódź się dźwignie i to dźwignie własnymi rękami obywateli, wszystkich obywateli Łodzi — tak Polaków, jak Niemców i Żydów — bośmy tu wszyscy dziećmi Łodzi.

— „Czeka nas“ — mówił ś. p. Marszałek, a po śmierci Jego doczesnej Nieśmiertelny Duch Narodu — „czeka nas wielki wysiłek, na który my wszyscy, nowoczesne pokolenie, zdobyć się musimy, jeżeli chcemy, aby wielka Rzeczy-

pospolita była wielką potęgą, nie tylko wojenną ale i kulturalną na całym Wschodzie“.

— Łodzi, w dziedzinie porządkowania ulic, takim wysiłkiem jest z waszej strony, obywatele, wasza uchwała budowania własnym wysiłkiem dróg. W imię pracy — ruszajmy do pracy!

Spontaniczne owacje były odpowiedzią na to przemówienie. Poczem wszyscy obecni, z łopatomy w rękach, przystąpili do pracy. Pierwsze łopaty sypali prezydent Głazek, członkowie zarządu Ligi drogowej oraz zebrani goście. Na tem uroczystość została zakończona. Na Marysinie praca trwa. (s)

Porządkować te drogi i ulice

W pierwszym wysiłkiem postanowili przystąpić do realizacji wielkiego planu. Dzień, w którym zapoczątkowano prace, można nazwać „Świętem drogi Łodzi“. O godz. 6.30 rano w kościele parafialnym na Marysinie odbyło się zebranie, odprawione przez ks. katechetę Szymanowskiego, w którym udział wzięli prezydent miasta inż. Głazek, członkowie zarządu Ligi drogowej i liczna ludność. O godz. 11 na ul. Piotrkowskiej nastąpiła uroczysta rozpoczęcie robót.

W zebranych mieszkańców i przywódcy przemówił inż. Sztolcman, prezydent Łódzkiego Ligi drogowej, który owoce pracy mieszkańców Łodzi wyrażając radość, że w ten sposób realizuje się program budowy ulic wylotowych w Łodzi. Następnie przemówił prezydent Głazek:

— Prawdzie otwarcie stawać trzeba przed ludźmi się, nie kwilić i nie pro-

działać i czynić

przystoi nam, dzieciom wielkiego miasta, który własną ręką wyrąbał niepodległość i własną ręką mu ją oddać jej byt. Gdyby Wódz nasz, Marszałek Piłsudski, nie wlecił własnej siły Narodu, gdyby z siebie wyrzesał tych sił, lecz prosił i nam kazał o Polskę, nie mielibyśmy własnego państwa. On w nas wpoił wiarę, wskrzesił honor i godność, wpoił przekonanie, że sami o siebie jutro dbać potrafimy. On w testamentem pracę o utrwalenie naszego przekazał — gdyż mało było Polskę, trzeba ją mieć jaknajbardziej w tej budowie Polski wszyscy musimy wziąć udział.

Trzeba prawdzie parzeń w oczy mamy pieniędzy. Nie jesteśmy bogaci, to też po męsku stawia sprawę Liżbawowa. Nie mamy pieniędzy na budowę dróg, ale mamy techników, mamy ludzi. Niech technicy dadzą wielkość obywateli dadzą siły, a my sami siłami tonąć w błocie, w wolności od zajęć chwilach budujmy drogi. Zbiega się ta wasza praca ofiarowa cała dzielnicy sankcjonowana z rocznicą wystąpienia Legionów Niepodległa. Myśmy nie pykali o chcieli: niech będzie Polska. Niech będzie Polska, nie Niemcy, nie Austria. I w tej

Zgromadzenia wyborcze ustalą nazwiska kandydatów do sejmiku już za pięć dni. — Unieważniono wybór jednego delegata

Już za pięć dni zbiorą się delegaci do trzech okręgowych zgromadzeń wyborczych w Łodzi, by ustalić kto będzie kandydował do sejmiku z ramienia ludności naszego miasta. Zgromadzenia te ustalą 12 kandydatów na posłów, spośród których ludność w głosowaniu powszechnym wybierze 6 posłów oraz ustalą nazwiska 12 kandydatów na zastępców posłów do sejmiku.

Nowa ordynacja wyborcza bowiem wprowadza bardzo ciekawą innowację. W każdym okręgu będzie 4 kandydatów na posłów i 4 kandydatów na zastępców posłów. Pomiedzy czterema kandydatami na posłów rozegra się walka o to, kto z nich zbierze największą ilość głosów, t. zn. kto cieszyć się będzie największym

zaufaniem obywateli,
mieszkających w danym okręgu.

Dwóch posłów zostaje wybranych, pozostali dwaj kandydaci przepadają i nie są już wobec tego nawet zastępcami posłów. Zastępcami są czterej oddzielnie ustaleni kandydaci. I w razie gdy w ciągu 5-letniej kadencji sejmiku liczba posłów wskutek różnych wypadków (jak npr. śmierć, objęcie stanowiska w administracji państwowej i t. d.) ulegnie zmniejszeniu i p. minister spraw wewnętrznych zarządzi wybór uzupełniający npr. w Łodzi — do walki stanie znów czterech zastępców, spośród których w drodze powszechnych wyborów, wyłoni się dwóch posłów.

Onegdaj podaliśmy już pierwsze nazwiska kandydatów na posłów, którzy mają być wyłonieni przez okręgowe zgromadzenia wyborcze. Wczoraj w dalszym ciągu odbywały się luźne narady delegatów do okręgowych zgroma-

dzien i padały dalsze nazwiska kandydatów,

które przytaczamy z obowiązku dziennikarskiego.

A więc w okręgu 15 mają być poza p. Trawkowskim wysunięte kandydatury działacza robotniczego Algajera, zaś sfery gospodarcze zamierzają wysunąć kandydaturę p. Oskara Grossa. Jeśli chodzi o kandydatury żydowskie w tym okręgu — delegaci żydowscy zamierzają zgłosić obok nazwiska dr. Krausza także nazwisko p. Minberga, prezesa gminy wyznaniowej żydowskiej.

W okręgu 16 wymieniani jest w luźnych rozmowach, poza nazwiskami pp. Wadowskiego i Chejwowskiego także z ramienia rzemiosła łódzkiego prezes izby rzemieślniczej p. Koczyski. W okręgu 17 zaś mówi się o kandydaturach b. posła Ludwika Waszkiewicza, p. Wymysłowskiego i p. Apolonji Rybickiej, znanej działaczki robotniczej.

Oczywiście, zgłoszonych będzie jeszcze wiele innych nazwisk i dopiero w głosowaniu na okręgowych zgromadzeniach wyborczych okaże się,

kto ostatecznie znajdzie się na liście

kandydatów na posłów.

Dowiadujemy się także o kandydaturach, które zamierzają wysunąć delegaci do okręgowych zgromadzeń wyborczych w województwie łódzkim. I tak npr. w Kaliszu ma być wysunięta kandydatura znanego działacza społecznego ks. Bliżnińskiego. W Piotrkowie i Brzezinach — delegaci w zgromadzeniach chcą wysunąć kandydatury b. posła Fijałkowskiego ze Stronnictwa Ludowego i p. Drożdża-Gierwinańskiego — dyrektora

Wszyscy do urny wyborczej Nikt nie może uchylić się od spełnienia obowiązku obywatelskiego

Zarząd Główny Zw. Zaw. Farmaceutów Pracowników, niniejszem zawiadamia wszystkie oddziały, że stosownie do uchwały Rady Naczelnej Unji Zw. Zaw. Pracowników Umysłowych, wszystkie Oddziały Związku winny wziąć czynny udział przy przeprowadzaniu wyborów do ciał ustawodawczych łącznie ze zw. należącymi do Unji. — W tych miejscach należącymi do Unji. W tych miejscowościach, gdzie Unja nie posiada Rady Okręgowej, Oddziały winny nawiązać kontakt z organizacjami pracowniczymi, stojącymi na platformie współpracy z rzędem.

Zarząd Stowarzyszenia Urzędników Skarbowych w Łodzi, uprzejmie prosi o łaskawe umieszczenie w najbliższym numerze poniższego komunikatu:

„Dnia 6 sierpnia r. b. odbyło się w lokalu własnym przy ul. Nawrot 7 — Walne Zebranie Urzędników Skarbowych,

na którym po omówieniu przez Inspektora Ksawerego Stasiaka, ordynacji wyborczej do sejmiku i senatu i wyjaśnieniu w toku dyskusji, nasuwających się wątpliwości, zebranie powzięło jednogłośnie następującą uchwałę:

„Urzednicy Skarbowi jednomyślnie stwierdzają, że wzięcie udziału w wyborach przedstawicieli do Sejmiku i Senatu, uważają nie tylko za spełnienie obowiązku obywatelskiego, ale i za współdziałanie na rzecz dobra powszechnego. Zaden z urzędników skarbowych nie uchyli się od tego obowiązku i wszyscy uprawnieni do głosowania, stawiają się w wyznaczonych terminach we właściwych obwodach wyborczych dla oddania swych głosów.

Niezależnie od tego, ofiarowują współdziałanie i współpracę we wszystkich instytucjach wyborczych, do których zostali, czy zostaną powołani“.

gimnazjum. W Łasku ma być wysunięta do sejmiku kandydatura b. posła Wyrzykowskiego ze Stronnictwa Ludowego.

Wreszcie, jeśli chodzi o senat — a Łódź wybiera 2 senatorów — mówi się obecnie o kandydaturach adw. Bilyka, Aleksandra Heimana-Jareckiego, Wojtki Malinowskiego i t. d.

Nie ulega wątpliwości, że przebieg okręgowych zgromadzeń wyborczych będzie bardzo interesujący.

W dniu wczorajszym okręgowe komisje wyborcze

rozpoczęły sprawdzanie

czy wszyscy delegaci do okręgowych zgromadzeń wyborczych wybrani zostali zgodnie z przepisami. W ciągu dnia wczorajszego, unieważniono narazie wybór jednego delegata, w okręgu 16, ze związku zawodowego robotników przemysłu chemicznego p. Ewolda Kusińskiego. Jego wybór unieważniono z tego powodu, iż nie ma on jeszcze cenzusu wieku, uprawniającego do głosowania do sejmiku.

Kontrola zostanie zakończona w dniu dzisiejszym. We wszystkich związkach, w których wybór poszczególnych delegatów zostanie zakwestionowany, odbędzie się wybory innych delegatów.

Dodatkowe komisje poborowe

W dniu 16 sierpnia w lokalu wydziału wojskowego zarządu miasta Łodzi, przy ulicy Piotrkowskiej 165, urzędować będzie dodatkowa komisja poborowa dla P. K. U. Łódź - Miasto I, na którą winni się stawić poborowi roczników 1914, 1913 i 1912, którzy z jakichkolwiek powodów nie stawili się na ubiegłe komisje, oraz poborowi roczników starszych, nie posiadających uregulowanego jeszcze stosunku do służby wojskowej, zamieszkali na terenie 2, 3, 5, 8, 9 i 11 komisariatów policji.

W dniu 28 sierpnia r. b. urzędować będzie w tymże lokalu dodatkowa komisja poborowa dla P. K. U. Łódź - Miasto II, na którą winni się stawić wszyscy poborowi jak wyżej, zamieszkali na terenie 1, 4, 6, 7, 10, 12, 13 i 14 komisariatów policji.

W związku z tem zainteresowani poborowi winni przygotować potrzebne do przedstawienia na komisji dokumenty, a mianowicie dowód osobisty lub zaświadczenie tożsamości z fotografią, kartę odroczenia służby wojskowej o ile poborowy korzysta z odroczenia, świadectwo zawodowe i świadectwo szkolne. (p).

Nieście pomoc najbardziej

pad na sekwestratora wyszek zadał kilka ciosów nożem

ul. Pabjanickiej przechodził wczoraj południem sekwestrator skarbowy Mieczysław Felisiak w towarzystwie znajomego Jana Juszczyka. — W pewnej chwili zbliżył się do niego Zaidel i zawołał:

Jesteś urzędnikiem skarbowym? — odpowiedział Felisiak: — Tak, jestem.

— Wtedy Felisiak uderzył Juszczyka w twarz. Juszczyk próbował chwycić Felisiaka za rękę, ten jednak dobiegł do niego i zadał mu kilka ran w twarz.

Zaidel zlikwidowała policja, która przybyła awanturującego się nożownika. — Zaidelowi udzielono pomocy pogotowia ratunkowego.

Żona zdradza pana...

I.
Szanowny Panie Kubowicz!
O tem, że małżonka Pańska nie specjalnie przyzwyczajona do prowadzić — wiedzą wszyscy. Bardzo możliwe jednak, że nie wie Pan z kim ona Pana zdradza.

Jeśli chce Pan to sprawdzić, proszę przybyć dzisiaj, o godzinie 4-ej po poł., do mieszkania Karola Malinowskiego przy ul. Długiej 328. Szczerzy przyjaciel.

II.
O godzinie 4-ej po południu, pan Kubowicz, właściciel składu konsygnacyjnego żelaza i stali, wchodził powoli na schody domu przy ul. Długiej 328. W bramie sprawdził, że na drugim piętrze mieszka rzeczywiście niejaki Karol Malinowski, a więc doniesienie było prawdziwe.

Narwoko ścisnął w ręku rewolwer. Potem stanął przed drzwiami i chwilę zatrzymał się, by nabrać tchu. Wreszcie nacisnął guzik dzwonka elektrycznego. Czekal cierpliwie kilka minut. Nikt się nie odzywał. Zadzwoił więc po raz drugi, potem po raz trzeci i czwarty. Ponieważ nikt nie odpowiadał, zaczął walić łaską w drzwi.

Po chwili dały się słyszeć w korytarzu jakieś kroki. Drzwi zlekka się uchylily i ukazała się głowa mężczyzny z rozczochranemi włosami. Mężczyzna był ubrany w jedwabny szlafrok. Kubowicz wsadził noż w szparę między drzwi i futrynę, poczem pchnął silnie i znalazł się w korytarzu.

— Gdzie jest moja żona? — zawołał.
— Pańska żona? — zapytał właściciel mieszkania. — To chyba jakaś pomyłka, tu niema niczyjej żony.
— Milcz, lotrze! — zwołał przybyły.
Następnie, nie zważając na protesty właściciela mieszkania, przesukał wszystkie pokoje. Były puste. W sypialni zastał Kubowicz rozsiadane dwa łóżka. Pokój był również pusty.
— Gdzie jest moja?...
— Przecież — zawołał właściciel mieszkania. W tej chwili dał się słyszeć jakiś podejrzany szmer w wielkiej szafie. Teraz już pan Kubowicz, nie mając żadnych złudzeń, porwał krzesło i cisnął w wielkie, opatrzone lustrem drzwi szafy. Lustro przysło w kawalki. Gdy kryształ opadł, w szafie ukazała się piękna, młoda dziewczynka. Była w samej koszulce. Stała przestraszona. Miała najwyżej 19 lat.

Pan Kubowicz stał chwilę przerażony. Padił olią straszną pomyłką. Nie miał słów, które mógłby przeprosić właściciela mieszkania.
— Chciałbym za wszelką cenę uniknąć skandalu — mówił. — Proszę pana, z nadwyżką pokryje wyrażoną stratę.

Kubowicz wyjął pospiesznie książeczkę czekową i wypisał czek na tysiąc złotych.

Pan Malinowski był wyraźnie bardzo wzburzony tem, co się stało, ale wybaczył wspaniałomyślnie przybyłemu.

III.
Szanowny Panie Marjański!
O tem, że małżonka Pana nie specjalnie przyzwyczajona do prowadzić — wiedzą wszyscy. Bardzo możliwe jednak, że nie wie Pan z kim ona Pana zdradza. Jeśli chce Pan to sprawdzić, proszę przybyć dzisiaj, o godzinie 4-ej po południu do mieszkania Karola Malinowskiego przy ul. Długiej 328.
Szczerzy przyjaciel.

IV.
Szanowny Panie Kubacki!
O tem, że małżonka Pana nie specjalnie przyzwyczajona do prowadzić — wiedzą wszyscy. Bardzo możliwe jednak, że nie wie Pan z kim ona Pana zdradza. Jeśli chce Pan to sprawdzić, proszę przybyć dzisiaj, o godzinie 4-ej po południu do mieszkania Karola Malinowskiego przy ul. Długiej 328.
Szczerzy przyjaciel.

V.
Do Wywiadowni „Stinks”.
Proszę uprzejmie o dostarczenie nam jeszcze stu adresów żonaty, którzy mają poważne kontakta w bankach.
Z poważaniem Karol Malinowski.

VI.
Sz. Pan Malinowski.
Niniejszem komunikujemy, że więcej żonaty i bogaty w mieście niema.
Z poważaniem Wywiadownia „Stinks”.
Tum.B.

LOKAL, O JAKIM NIE MARZYLIŚMY.
Kto chce rzeczywiście dobrze zabawić się, niech uda się do „Tabarinu”, gdzie rychno zapomniał o codziennych troskach i spędzi mile czas na doskonałej zabawie.

Przy dźwiękach popularnych melodii publiczności tańczy na obszernym parkiecie, a gdy rozpoczyna się program, podziwila występy artystyczne. Podoba się bardzo duet Cecil et Peter von Sarten, duet Garbo i Fortes, pieśniarka wiedeńska Nany Neuhardt, Garibaldi, Leo Sparri, ale niemniej od nich podoba się wspaniałe urządzona sala. Zachwytił budzi bar lustrzany z lustrzanym parkietem do tańca, akwarjum z rybami i grająca wszelkimi kolorami tęczy — fontanna.

O takim lokalu nigdy nie marzyliśmy. „Tabarin” jest najpopularniejszym lokalem w Łodzi i skupia najlepszą publiczność naszego miasta, która bawi się doskonale i miło spędza czas.

Kuchnia smaczna i pożywna.
Do tańca gra orkiestra Szymkiewiczza, jedna z najlepszych orkiestr w Polsce.

Z INSTYTUTU RZEMIEŚNICZEGO.
Sekretariat Instytutu Rzemieślniczego, województwa łódzkiego podaje do wiadomości, iż z dniem 11 b. m. wznowione zostały zapisy na następujące kursy zawodowe: 1) cholewkarstwa (kroju i sycia cholewek); 2) kroju damskiego dla krawczyń; 3) kroju męskiego dla krawców; 4) szwalców kotłowych.

Rozpoczęcie wymienionych kursów nastąpi w najbliższym czasie. Zapisy przyjmuje oraz informację udziela sekretariat Instytutu (Główna Nr. 7, tel. 235-15) codziennie w godz. od 9—15.

Ostrzeżenie przed oszustem, który nabiera firmy łódzkiej

W ostatnich dniach, władze administracyjne zwróciły uwagę na miesięcznik wychodzący w Warszawie, a kolportowany w Łodzi p. n. „Legion Pracy”, którego wydawcą był niejaki Stanisław Grzegorzewski. Przedstawicielem na Łódź, był Karol Motyczko.

Zarówno Grzegorzak, jak i Motyczko, odwiedzali firmy łódzkie, komunikowali, że są legionistami i że miesięcznik ich wydawany jest przez związek legionistów i z tego tytułu wyludzały poważne niekiedy kwoty na ogłoszenia.

Gdy do policji zaczęły napływać skargi, zainteresowano się osobą Grzegorzewskiego i wtedy wyszła na jaw bardzo buj na jego przeszłość. Mieszkał on przed kilku laty w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 255. Bywał w różnych lokalach, w

których podawał się za dyrektora firmy Geyer. Wciągał do swego mieszkania kobiety, odurzał je narkotykami i dokonywał na nich gwałtu.

W wyniku rozprawy, jaka odbyła się przeciwko Grzegorzewskiemu, w sądzie okręgowym w Łodzi, skazano go za fałszerstwa i gwałty nad kobietami, na 2 lata więzienia. W zeszłym roku, po odbyciu kary, Grzegorzewski zamieszkał w Warszawie i tam zaczął wydawać miesięcznik „Legion Pracy”, którego istnienie oparte było na możliwości dokonywania szantaży i wyludzania pieniędzy.

W związku z tem, władze administracyjne w Łodzi ostrzegają przed tym kombinatorem, a zarazem powiadomiły o wynikach swego dochodzenia, władze policyjne w Warszawie.

Na froncie robotniczym

Robotnicy sezonowi pracować będą 6 dni w tygodniu

Przed kilku dniami przedstawiciele związków zawodowych odbyli konferencję z prezydentem miasta, inż. Głazkiem, w sprawie rozszerzenia robót sezonowych na 6 dni w tygodniu, wyrażając zgodę na przyjmowanie zapłaty za szósty dzień pracy w talonach na węgiel.

stały i prowadzone przez 6 dni w tygodniu.

Wczoraj w inspekcji pracy odbyła się konferencja przedstawicieli prywatnych biur kanalizacyjnych z strejkującymi monterami.

Konferencja nie doprowadziła jednak do zlikwidowania trwającego od 2 tygodni strejku. Przedseblorcy bowiem zgodzili się tylko częściowo na warunki monterów, wobec czego umowa zbiorowa nie została podpisana. (I)

Pies „wygonił” włamywaczy

Nieudana wyprawa do składu mąki

W kwietniu bieżącego roku dwaj znani policji włamywacze, Kazimierz Krasiniński i Stanisław Koziorkiewicz uplanowali wyprawę: celem ich wycieczki był hurtowy skład mąki M. Koślady przy ul. Lutemiejskiej 25.

Szum zbudził małego pieska w sąsiedniej ubikacji, który rozpoczął tak prerażliwie ujać, że włamywacze, w obawie o swe bezpieczeństwo, rzucili się do ucieczki. Istotnie szcęk psa obudził dozorcę, który puścił się za złodziejami w pogoń. Zdołali oni jednak uknąć.

W nocy zakradli się na podwórze domu, w którym mieści się skład i ukryli się w przylegającym pustym lokalu. Bardzo cicho, nikogo nie alarmując, zdołali wylamać drewnianą ścianę, oddzielającą pustę mieszkanie od składu i dostali się do wnętrza. Nie worki z mąką były celem ich wyprawy — dowiedzieli się oni, że tego dnia p. Koślada zainkasował większą sumę i sądzili, że przechowuje ją w kasie żelaznej w składzie.

W pewnej jednak chwili jeden z włamywaczy potknął się, i przewrócił krze

slę. Policja, która wszczęła w tej sprawie dochodzenie, zdołała wpaść na ślad włamywaczy i oto wczoraj obydwaj zasiedli na ławie oskarżonych sądu okręgowego w Łodzi.

Rozprawie przewodniczył sędzia Łodziński, oskarżał prokurator Górajski. W wyniku rozprawy Koziorkiewicz został skazany na 2 lata więzienia a Krasiniński na 10 miesięcy więzienia.

Nasz reporter zanotował...

Z mieszkania Alojzego Krygiera przy ulicy Smoczej Nr. 3 niewykryci dotąd sprawcy skradli różne przedmioty, wartości 1,200 złotych. Policja wdrożyła poszukiwania.

W fabryce K. Steinerta przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 276 tryby maszyny porwały rękę robotnika Antoniego Kaźmierczaka i poszarpały ją niemal na strzępy. Pogotowie odwiezło go do szpitala Poznańskich.

Przy zbiegu ulicy Wspólnej i Zięberskiej na przechodzącego Stefana Kaliniego, zamieszkałego przy ulicy Murarskiej Nr. 28, napadło 2-ech nieznanych osobników i pokuło go nożami. Za sprawcami napadu wszczęto poszukiwania.

Na ulicy Rajtera dwóch nieznanych osobników napadło na Antoniego Mafolepszego, zamieszkałego przy ul. Rajtera Nr. 20 i dotkliwie go poturbowało.

Na ulicy Północnej Nr. 6 ranny został spadającym z dachu kamieniem Jan Macher, zamieszkały na ulicy Młynarskiej Nr. 47. W stanie ciężkim odwieziono go do szpitala.

Na ulicy Spornej wóz przejechał 12-letnią Czesławę Maniewską, córkę robotnika. Wóznica została pociągnięta do odpowiedzialności.

Wczoraj wybuchł pożar przy ulicy Suwalskiej Nr. 29. Zapaliła się smola na podwórzu domu. Pożar został zlokalizowany przez IV-ty oddział straży.

Na placu Leonhardta zaśląbia z głodu bezdomna 62-letnia Stanisława Maruniak. Chorą odwieziono do szpitala zapasowego.

2-letnie dziecko, pozostawione przez rodziców przy Bialerów bez opieki w mieszkaniu przy ulicy Rzgowskiej Nr. 6, wylało na siebie garnek z wrzącą wodą. Poparzone zostało tak dotkliwie, że musiano odwieźć je do szpitala.

W podwórzu domu przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 64 pozostawiono dziecko pięciomiesięczne, liczące 4 miesiące życia. Podrzućka odesłano do miejskiego domu wychowawczego.

Na fali radiowej

„ŻYCIE WÓD SŁODKICH W LECIE I ZIMIE”.
Podobno jak na stalym lądzie, tak i w wodzie, istnieją okresy, które są bardziej lub mniej pomyślne dla rozwoju życia organicznego. Przyroda wyposażała zwierzęta i rośliny w cudowne zdolności przystosowywania się do zmieniających się warunków, do zmian temperatury, do wysychania wód w lecie, do zamarzania w zimie i t. p. O tych ciekawych przemianach najmniejszych a zawsze tak bardzo celowej formie przystosowania się do zmienionych warunków bytowania roślin i zwierząt wód słodkich, będzie mówił przez radio prof. dr. Kazimierz Simm w piątek dnia 9.VIII o godz. 16.00 w odczycie p. t. „Życie wód słodkich w lecie i zimie”. —

„PRZYRODNIK NA URLOPIE”.
My ludzie miasta o ile kochamy przyrodę,

staramy się w ciągu lata wykorzystać swój urlop, aby nawiązać znów zerwana z nią, w ciągu długich zimowych miesięcy nie porozumienia. Z natury rzeczy zetknięcie się nasze z przyrodą jest tylko nowierchowione: innymi oczami patrzy przyrodnik, a o tem, w jaki sposób — opowie przez radio prof. Stanisław Sumiński w swej pogadance pod tytułem „Przyrodnik na urlopie”, która usłyszymy w piątek, dnia 9.VIII o godzinie 18.00.

TENORY, BASY, BARYTONY...
Dn. 9.VIII o godz. 15.30 będą mieli radiostuchaczce okazję usłyszenia najlepszych głosów męskich: wspaniały bas Parera, baryton Stablęgo i Galeffiego i tenor Borgioli'ego i Lindi'ego. Sa to przeważnie śpiewacy medjołańskiej Scali.

TEATR

MUZYZKA SZTUKA

OSTATNIE DNI „STUDENTÓW”
z Kazimierzem Szubertem w roli głównej
Jeszcze tylko parę wieczorów arcywspaniałej farsy „Studentów” z ulubieńcem publiczności Kazimierzem Szubertem w czołowej roli.
Kapitałna sytuacja świetnej farsy wywołującej salwy spontanicznego śmiechu. Istotnie weselej można spędzić wieczór tylko w Letniam, dawniej „Bagateli”.

WIELKI BAL AKADEMICKI
W sobotę, dnia 10 sierpnia r. b. w Kolumnadzie w lokalu dancingu „Kolumnada” odbędzie się doroczny tradycyjny bal akademicki. Bal ten, z względu na liczne atrakcje przygotowane przez organizatorów (między innymi konkurs piękności i tańca, fantowa loteria i t. d.) przyciągnął ogromne zainteresowanie. Niewiele więc cała Łódź spędzi tę noc w Kolumnadzie, tańca przygrywać będzie doskonała orkiestra. Bufet tani i obficie zaopatrzony.

RADIOPROGRAM

PROGRAM ROZGŁOSNI ŁÓDZKIEJ POLSKIEGO RADJA.
PIĄTEK, dnia 9-go sierpnia.
6.30—6.33: Pieśń „Kiedy ranne wstanie słońce”.
6.33—6.36: Pobudka do gimnastyki.
6.50: Gimnastyka. 6.50—7.20: Muzyka.
7.20—7.30: Dziennik poranny. 7.30—8.20: Muzyka z płyt. 8.20—8.25: Odczyt programu na bieżący. 8.25—8.30: Wskazówki praktyczne — 11.57: Przerwa. 11.57—12.03: Sygnał czasu.
Warszawy, Hejnał z Krakowa, 12.03—12.05: Dźwięki zegara.
12.15—13.00: Dla naszych letników i urlopadarzy koncert Małej Orkiestry P. R. pod dyr. Z. Górzynskiego, 13.00—13.05: Chwilka dydaktyczna. 13.05—13.30: Koncert zespołu męskich głosów „Sempre vive” z Poznania. 13.30—14.30: Z rynku pracy. 13.35—14.30: Noc w muzyce (płyty) 14.30—15.15: Przerwa. 15.15—15.25: Przegląd giełdowy. 15.25—15.30: Wiadomości o eksporcje. 15.30—16.00: Muzyka wokalna — płyty. 16.00—16.15: „Życie wód słodkich w lecie i w zimie” — odczyt wygłosi dr. Kazimierz Simm z Katowic. 16.15—16.35: Koncert Orkiestry Tadeusza Górzynskiego ze Lwowa. 16.35—16.50: Pogadankę dla chorych wygłosi kapelan Michał Rękas (transm. ze szpitala) 16.50—17.00: Codzienny odcinek „Rok 65” — fragment z pow. J. Węgrowskiego. 17.00—17.25: Koncert kwintetu z Krakowa — win. Lendwai — kwintet op. 23. 17.25—18.00: Koncert Małej Orkiestry P. R. pod dyr. Z. Górzynskiego. 18.00—18.15: Przyrodnik na urlopie — wygłosi Stanisław Sumiński. 18.15—18.30: Śmiała Polska śpiewa — stud. prof. Bronisław Rutkowski. 18.30—18.40: Łódzka skrzynka ogólna — red. Jan Piotrowski. 18.40—18.45: Chwilka społeczna. 18.45—19.05: Nasze polskie stawy (płyty) 19.05—19.15: Zapowiedź programu na dzień następnny. 19.15—19.30: Koncert reklamowy. 19.30—19.50: Recital śpiew. Maryli Karwan. 19.50—20.00: Aktualny monolog. 20.00—20.10: Muzyka — płyty. 20.10—20.45: Podróż do kraju bolera — muzyczny z Wilna. 20.45—20.55: Dziennik wieczorny. 20.55—21.00: Obrazki z życia dawnej i nowej Polski. 21.00—22.00: Koncert Symfoniczny w wykonaniu P. R. pod dyr. Grzegorza Fitelberga i Zofii Rabcewiczowej (frotet.). 22.00—22.06: Wiadomości sportowe ogólne. 22.06—22.10: Wiadom. sportowe lokalne. 22.10—23.00: Muzyka salonowa — płyty. 23.00—23.05: Wiadomości meteorologiczne i komunikacji lotniczej. 23.05—23.30: Muzyka taneczna z płyt.

AUDYCJE ZAGRANICZNE
MOSKWA (Kom.) Muzyka taneczna.
WIENIEN. Koncert rozrywkowy.
BUKARESZT. Koncert solistów.
BERLIN. Zapomniane utwory J. A. Siedla.
WIENIEN. Koncert wymienny Praga — Wiedeń.
RZYM. Koncert wieczorny.
BUENOSAIRES. Koncert orkiestrowy.
SZTOKHOLM. Muzyka kameralna.

Przestępczość w Polsce
Główny urząd statystyczny opracował zestawienie, dotyczące niektórych przestępstw, meldowanych policji państwowej w I kwadransie b. r. Zestawienie to obejmuje przestępstwa, stanowiące przedmiot dochodzeń policji. Jak wynika z tych danych, w ciągu pierwszego półrocza 1935 r. w całym kraju zgromadziło się 1,776 sprawców przestępstwa, 919 świadomego puzarstwa, 317 — ciężkiego uszkodzenia ciała, 281 — obciążenia, 309 — zabójstwa, 322 — usiłowania zabójstwa, 389 — rozbój, 116,868 — kradzieży, w tem 21,742 wypadków kradzieży kieszonkowych, 2,886 — paserstwa, oraz 740 — padków oszustwa.

Włókiennictwo wobec rokowań z Rzeszą

Wzrost eksportu niemieckiego. — 20 milionów zł. zamrożonych należności polskich. — Obawa powiększenia przywozu tekstyliów niemieckich. — Polski przemysł włókienniczy nie może pójść na dalsze ustępstwa

W związku z toczącymi się rokowaniami handlowymi polsko-niemieckimi, Zw. Przemysłu Włókienniczego w Państwie Polskiem wystosował do ministerstwa przemysłu i handlu oraz min. skarbu memorjał, w którym sprecyzował swój pogląd na toczące się rokowania i żądania Niemiec w dziedzinie importu do Polski. Memorjał powyższy jest wyrazem czujnej uwagi, jaką przemysł włókienniczy poświęca stosunkom gospodarczym polsko-niemieckim i ewentualnym zmianom, mogącym w nich zajść w wyniku obecnych rokowań.

O ile nam wiadomo, przemysł łódzki odnosi się do tych rokowań z dość dużą rezerwą, wynikającą z doświadczenia, jakie osiągnęliśmy z dotychczasowej wymiany towarowej z naszym zachodnim sąsiadem. A wymiana ta nie zawsze kształtowała się po naszej myśli.

Od chwili zawarcia umowy z dn. 7 czerwca 1934 r., która zapoczątkowała nowy etap w stosunkach gospodarczych polsko-niemieckich, import Niemiec do Polski wzrósł bardzo poważnie. O ile w pierwszym kwartale 1934 r. wartość jego wynosiła 21 milionów 100 tys. zł., to w tym samym okresie r. bież. podniosła się do 28 milionów 300 tysięcy zł., a więc zgórą o 33 proc. Tak gwałtowny wzrost przywozu z Niemiec, wysunął je odrazu na czoło państw dostawczych, podnosząc ich udział w ogólnym imporcie Polski z 10,9 proc. do 14,4 proc.

Jednocześnie eksport polski do Rzeszy nie doznał tak radykalnej poprawy. Surowe restrykcje dewizowe w Niemczech wpłynęły zarówno na jego zahamowanie, jak w większym jeszcze stopniu spowodowały zamrożenie należności eksporterskich. Zawarty w październiku r. ub. układ t. zw. kompensacyjny nie poprawił sytuacji naszego eksportu wskutek niewłaściwego doboru towarów, mających ulec kompensacji. W rezultacie zamrożone w Niemczech należności Polski nie uległy zmniejszeniu. Ogólnie można przyjąć, że w Niemczech eksporterzy polscy mają zamrożonych około 20 milionów złotych.

Łódzki przemysł włókienniczy obawia się iż ewentualna umowa, jaka zostanie obecnie zawarta, w praktyce nie wiele zmieni dotychczasowy stan rzeczy. Wiemy jak niesłychanie trudną jest sprawą upłynnienie należności, zamrożonych w Niemczech i wiemy jak silny jest dumping dewizowy Rzeszy, umożliwiający jej obejście umów i forsowanie eksportu.

Wzrost zaś eksportu niemieckiego do Polski, eksportu przedewszystkiem przemysłowego, mógłby się okazać wysoce niebezpiecznym dla wielu gałęzi przemysłu polskiego, m. in. dla włókiennictwa. W r. ub. Niemcy przywieźli do Polski artykułów włókienniczych za zgórą 7 milionów zł., obecnie zaś domagają się — jak słychać — dość znacznego podwyższenia tej sumy i to najbardziej niepokoi przemysł łódzki. Uczyniwszy niedawno bardzo poważne

ustępstwa na rzecz Anglii, a poprzednio jeszcze Czechosłowacji, obecnie nie może się on już zgodzić na dalsze powiększanie importu tekstyliów zagranicznych bez wyraźnego dla siebie niebezpieczeństwa.

Na szczęście zdaje się rozumieć to również rząd polski, czego wyrazem jest udział reprezentanta Zw. Przemysłu Włókienniczego w obecnych rokowa-

waniach i zasięgnięcie przez delegację polską jego opinii we wszystkich kwestiach, związanych z włókiennictwem. Jest to gwarancją, że pogląd polskiego przemysłu tekstylnego na sprawy wymiany polsko-niemieckiej nie będzie zlekceważony i że w nowej umowie nie znajdzie się nic, co mogłoby narazić na szwank istotne interesy borykającego się z kryzysem włókiennictwa.

Produkcja tkanin bawełnianych spada

innych działów włókiennictwa — wzrasta. — Wzrost wytwórczości wełnianej. — Rozwój przemysłu nicianego

Ogłoszona niedawno statystyka (Maly Rocznik Statystyczny 1935), dotycząca wielkości produkcji przemysłu włókienniczego w latach 1929—1934, ilustruje bardzo ciekawy proces zwiększenia się w niektórych działach rozmiaru produkcji włókienniczej w ciągu ostatnich kilku lat. Zagadnienie rozmiaru produkcji włókienniczej, które niewątpliwie jest wyrazem określonych warunków i tendencji tego przemysłu według powyższej statystyki, przeszło dwie fazy: 1) od roku 1929 do roku 1932, kiedy naogół produkcja włókiennicza prawie we wszystkich gałęziach poważnie się zmniejszyła, co było wynikiem pierwszej fali kryzysu, który nawiedził wówczas włókiennictwo łódzkie, 2) od roku 1932 do chwili obecnej, kiedy można było zaobserwować powolny wzrost produkcji włókienniczej.

Podkreślić jednak tu należy, iż wzrost produkcji nie objął wszystkich działów wytwórczości włókienniczej. Tak np. najważniejszy dla Łodzi i naj-

silniej rozbudowany dział produkcji tkanin bawełnianych wykazuje aż do roku 1933 stały spadek. Tak np. w roku 1929 wyprodukowano 444 tysiące kwintali tkanin, w r. 1932 już tylko 304 tys. kwintali, a w r. 1933 — 299 tysięcy q. Za r. 1934 ogólnych cyfr, obrazujących produkcję w tym dziale, jeszcze niema, przyjąć jednak należy, iż nie było dużo więcej niż w r. poprzednim.

Natomiast pewien wzrost zaobserwowano w produkcji tkanin wełnianych i półwełnianych, o ile bowiem w roku 1932 wyprodukowano 103 tysiące kwintali tych artykułów, to w roku 1933 — 117 tysięcy kwintali.

Wzrost produkcji wykazuje również przemysł pończoszczy, a mianowicie w roku 1929 przemysł ten wyprodukował 2.569 tysięcy tuzinów pończoch i skarpetek, w roku 1932 — 1.504 tuziny, w roku 1933 — 2.067 tuzinów. Znaczący wreszcie wzrost wykazuje produkcja przemysłu kapeluszniczego, o ile bowiem w roku 1933, wyprodukował on 2.847 tysięcy sztuk kapeluszy, to w

Polityka gospodarcza Roosevelta przed nowym wstrząsem

W najbliższym czasie odbędzie przed Sądem Najwyższym Stanów Zjednoczonych sensacyjny proces w sprawie ustalenia zgodności z konstytucją podatku od przetworów rolnych. Dotychczas ten pobierany był dotychczas celów popierania produkcji pszenicy bawełny, kukurydzy, tytoniu, papirusu i cukru trzcinowego oraz buraków i hodowli nierogacizny.

Obecnie Roosevelt domaga się przedłużenia prawa pobierania tego podatku do 31 grudnia 1937 r.

Wynik powyższego procesu miałby zasadnicze znaczenie dla polityki rządu waszyngtońskiego w zakresie reglamentacji produkcji i ochrony cel.

Ceny w Polsce i z granicą

artykułów rolniczych i przemysłowych

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, ceny artykułów żywnościowych w Polsce utrzymały się nadal na niższym poziomie, niż w wielu innych państwach. Wyjątek stanowią tu cukier, który jest w Polsce droższy niż w Anglii, Austrii i Stanach Zjednoczonych, ryż oraz takie artykuły jak: kawa, herbata, kakao etc.

Tak więc, o ile w Polsce za 100 kg. mąki pszennej płaci się 23 zł. ceny hurtowe, to: w Austrii 64,91, Czechosłowacji 58,36, Francji 52,47, Anglii 30,31, Niemczech 60,65, Stan. Zjednoczonych 45,86. 1 kg. mięsa wołowego w Polsce kosztuje 1,15, w Anglii 1,74, Austrii 2,01, Czechosłowacji 1,99, Francji 2,10, Niemczech 3,27, Stanach Zjedn. 2,06; cukier za 1 kg. w Polsce 1,21, Anglii 0,46, Austrii 1,20, Czechosłowacji 1,25, Francji

1,25, Niemczech 1,39, St. Zjedn. 0,61. Natomiast ceny hurtowe artykułów przemysłowych przedstawiały się w końcu czerwca następująco (podajemy ceny artykułów najbardziej Łódź obchodzących — w zł. za 1 kg.):

Bawełna: Polska 1,76, Anglia 1,61, Austria 1,41, Czechosłowacja 1,74, Francja 1,70, Niemcy 1,60, Stany Zj. 1,35; przędza bawełniana: Polska 3,14, Anglia 2,43, Czechosłowacja 3,34, Francja 2,97, Niemcy 3,84; wełna: Polska 6,45, Austria 9,35, Czechosłowacja 6,79, Francja 6,51, Niemcy 14,06, Stany Zj. 8,72; papier gazetowy: Polska 0,44, Austria 0,40, Czechosłowacja 0,54, Francja 0,44, Niemcy 0,45, Stany Zj. 0,21; węgiel: Polska 25,94, Anglia 22,48, Austria 86,14, Czechosłowacja 34,93, Francja 39,53, Niemcy 29,90 (za 1 tone).

Dalszy spadek florena holenderskiego

Funt nieco słabszy

Wczoraj trwał nadal spadek dewizy na Amsterdam, która w notowaniach giełdy warszawskiej straciła dalsze 10 punktów, zniżkując do 357,80. Słabsza nieco również była dewiza na Londyn, która w stosunku do dnia poprzedniego straciła 2 punkty i notowana była po 26,21. Jednocześnie nastąpiło lekkie osłabienie kable na Nowy Jork, który zniżył do jednej czwartej punkta do 5,28 i pół. Inne waluty bez zmiany.

Na łódzkim rynku walutowym zmiany żadne nie zaszły. Funt nadal notowano po 26,30 w żądaniu i 26,20 w placeniu, dolar po 5,27—5,26. Bank Polski płacił ceny ustalone onegdaj, t. j. za funty 26,04, za dolary 5,24, 5,25 i 5,27.

roku 1934 — 3.600 tysięcy sztuk. Wartość tej produkcji wzrosła w ciągu tego roku z 5,6 milionów złotych do 6,2 milionów złotych. Największy wzrost wykazuje produkcja nici w Polsce, w roku 1929 wyniosła ona 540 tysięcy kg., w roku 1932 — 568 tysięcy kg., w roku 1933 — 461 tysięcy kg., w roku 1934 — 700 tysięcy kg., wartość tej produkcji wzrosła z 9,2 milionów złotych do 11,2 mln. zł.

Jeżeli chodzi o produkcję przędzy w Polsce, to w roku 1929 przemysł wyprodukował 1,319 tysięcy kwintali przędzy, w roku 1932 — 947 tysięcy kwintali, w roku 1933 — 1,056 tys. kw., z tego przędzy bawełnianej cienkoprzędnej w roku 1929 — 505 tysięcy kwintali, w roku 1932 — 430 tys. kw., w roku 1933 — 496 tys. kw., w roku 1934 — 547 tys. kwintali. Przędzy wełnianej w roku 1929 wyprodukował przemysł 298 tys. kw., w roku 1932 — 212 tys. kw., w roku 1933 — 240 tys. kwintali. Większy rozwój produkcji zaobserwować można w przędzy jutowej i sztucznej wabnej. Jeżeli chodzi o przędzę jutową, to w roku 1929 wyprodukował przemysł 295 tysięcy kwintali, w roku 1932 — 127 tys. kw., w roku 1933 — 123 tys. kw., w roku 1934 — 140 tys. kwintali. Przędzy sztucznej wabnej w roku 1929 wyprodukował przemysł 27 tysięcy kw., w roku 1932 — 44 tysiące kwintali. Również w przędzy tych dwóch działów w roku 1933 wyprodukowaliśmy 15,5 miliona przędzy jutowej za 17,2 miliona zł., w roku 1934 — za 17,2 miliona zł., w roku 1934 — za 47 milionów zł.

Dewaluacja zwiększyła import

Przeciętny miesięczny import w pierwszym kwartale r. b., a także w okresie przed dewaluacją belgijską, sił okolo 1 miljarda franków belgijskich, natomiast po dewaluacji w drugim kwartale r. b. okolo 1.500 milin. fr. belgijskich, natomiast w drugim kwartale r. b. okolo 1.350 milin. fr. belgijskich. Wynika, że w wyniku dewaluacji import wóz do Belgii wzrósł silnie analogicznie. Spowodowane zostało to dopodobnie dużymi zamówieniami granicznymi, poczynionymi w pierwszym kwartale właśnie w widywaniu dewaluacji. Wśród szczególnych artykułów eksportu większy wzrost wykazuje wełna

Nr 217
10 milja
na „nakreca
Według oblic
ministerstwa fina
podanych z
punkty gosp
wieloletnia 1933
wzrost 10 milja
Zr
W łódzkiej
W najbliższym
na stan
tu personalne
Dotychc
zjazdu, p. Teo
na stanowisk
tu, zaś sta
powej obejm
Ulatwie
na
Potewskie m
nowiło, że
ruch będą m
nie celnej w
stanowicie ró
Z towar
nia, strączkow
i diegicju,
tworów, kari
raz szmat.
25 tys.
na rzecz ka
Stow
w związku z
niem przez p
legatu im.
kasy pożyto
łódzkiej proser
tymczaso
wynosi 25
Węłda
Najlepszem
w Warszawie
Gosza, przy
Notowano:
89,35, Berl
(-10), Lond
(-5), Nowy J
13,65 (+25),
172,93 (-2)
niemiecka
korona cze
250, frank fra
250, liry wlo
gdańskie 5
ity lotewski
26, rubel z
1,82, l
notowy 1,82,
notowana
380 zł
PIERY PRO
centowy
nie, głów
cyjna, 4 i p
ny nowem.
53,40, 5
3 (-25), 5
4 proc. V
(-62), 5 proc
Warszawy
nane a nier
5 proc. k
28, za 8
24,25, za 7
warszawska
GIEL
wczorajszym
notowano: dola
42,00—41,
inwa inwestycy
40—91,50. —
ŁÓDZKA G
wczorajszym
notowano: dola
15,50—16,
jedynolity 14
16,00, mąka 1
II gat. 1
29,50, otreby
6,50—6,75,
haluch 29,00,
haluch 25,50—27,50

10 miliardów dol.

„nakrećcie konjunkturę“
Według obliczeń amerykańskiego ministerstwa finansów, rząd Stanów Zjednoczonych zużył na nakrećcie konjunktury gospodarczej w okresie od kwietnia 1933 r. do 30 lipca 1935 r. około 10 miliardów dolarów.

Zmiany

w Łódzkiej Izbie Skarbowej
W najbliższym czasie zająć ma stanowisko na stanowisku naczelnika wydziału personalnego Łódzkiej Izby Skarbowej. Dotychczasowy naczelnik tego wydziału, p. Teofil Nowojarski przecho- dząc na stanowisko inspektora w min- isterstwie skarbowym, zaś stanowisko jego w Izbie Skarbowej obejmie plk. Kłobukowski.

Ułatwienia celne na Łotwie

Łotewskie ministerstwo finansów postanowiło, że przesyłki towarów ma- rym będą mogły być poddane od- powiedzniej cenie w sposób uroszczony, również bez wyładowania. Z towarów interesujących Pol- skę, strączkowych, węgla i koksu, cukru, dziegciu, ropy naftowej i jej produktów, karbidu, żelaza, stali, cyn- ku i szmat.

25 tys. zł. legatu rzecz kasy pożyczkowej Stow. Kupców

Związku z notatką naszą o ufun- dowaniu przez p. prezesa Nauma Eitin- gona im. Borysa Eitingona na rzecz kasy pożyczkowej Stow. Kupców w Łodzi proszeni jesteśmy o zaznacze- nie tymczasowa wysokość tego ie- życy wynosi 25 tys. zł.

Warda pieniężna

Warszawa, 8 sierpnia.
W najbliższym zebrańcu giełdy walutowej w Warszawie tendencja dla dewizy była następująca: Amsterdam 357.80 (-10), Londyn 212.90 (-10), Kopenhaga 100.397 (-10), Nowy Jork — kabel 5.28.50 (-0,25), Paryż 34.99, Praga 21.95, Wroclaw 172.93 (-2). W obrotach prywatnych: niemiecka 179.25, szyling austriacki 17.25, korona czechoska 20.90 (-15), funt angielski 123.50, frank francuski 34.96, frank szwajcarski 172.93, liry włoskie 38.75, funty tureckie 4. 25, gdańskie 95, dinary jugosłowiańskie 17.25, lotewskie 1.32, leje rumuńskie 2.98, rubel złoty 4.71.50, dolar złoty 9.06, złoty 1.82, bilon 0.84. Bank Polski płacił 100.00, dolarowe 5.25.
Na rynku akcyjnym tendencja była następująca, przy większych obrotach akcjami: Bank Polski 91.50 (-10), Cukier 33.75 (+25), Lilpopy 9.50, Papiery 4.95 (+20), Ostrowieckie 15 (+25), Transakcja 34.25 (+25), Transakcja dokonana akcjami Fabryki Olówek 380 zł. za akcje 6 proc. złotowe.
PROCENTOWE. Na rynku pa- rycy procentowych dało się zauważyć znacz- ny wzrost, głównie interesowano się 7 proc. ziemskimi, 4 i pół proc. ziemskimi i 5 proc. nowymi. Notowano: 4 proc. dolaro- we 53.40, 5 proc. konwers. 68, 6 proc. (+25), 7 proc. stabil. 65.50-65.75, 4 proc. ziemskie 45, 4 i pół proc. ziem- skie 50, 5 proc. Warszawy nowe 58-58.75, 5 proc. Łodzi nowe 52.75, 6 proc. Warszawy VI emisja 62.50, Transzak- cja a nienotowane: 3 proc. budowla- nych, 5 proc. konwersyjna drobne odcinki 78, państwowa renta ziemiska odcinki 78, za 8 proc. dillonowską chciano 74.25, za 7 proc. śląską — 74.50, za 7 proc. warszawską dolarowa — 73.50.

GIEŁDA ŁÓDZKA.

Wczorajszym zebrańcu giełdowym w Ło- dzi notowano: dolar 5.27-5.26, pożyczka bu- rżowa 42.00-41.75, dolarówka 53.50-53.00, inwestycyjna 109.00-108.50, Bank Pol- ski 91.50. — Sytuacja wyciekająca.

ŁÓDZKA GIEŁDA ZBOŻOWA.

Wczorajszym zebrańcu łódzkiej giełdy zbożowej notowano: żyto 11.25-11.50, jęczmień 12.00-13.00, oława 16.00-16.50, oława zbierana 16.00-16.50, mąka żytnia I gat. 17.50-18.00, mąka żytnia II gat. 18.50-19.50, mąka pszen- na 6.50-6.75, otręby pszenne grube 6.75-7.00, otręby pszenne cienkie 6.75-7.00, mączka 29.00-30.00, mączka lniana 15.50-16.00, rzepakowy 13.50-14.50, groch 25.50-27.50.

Kredyt do 3.000 zł. dla rzemieślnika

Łódzkiego.—Obniżenie stopy oprocentowania.— Kredyty będą od- nawiane corocznie.—Zabiegł Łódzkiej Izby Rzemieślniczej o zwię- kszenie kontyngentu kredytowego do pół miliona zł.

W wyniku zabiegów Zw. Izby Rze- mieślniczych, Bank Gospodarstwa Kra- jowego poczynił szereg zmian i ulg w przydzielaniu kredytów dla rzemio- sła. Przedewszystkiem bank obniżył sto- pę oprocentowania kredytów rzemie- ślniczych z 7 względnie 6 i ćwierć proc. do 4 proc. (2 i pół proc. plus 1 i pół proc. jako dodatek dla instytucji rozdziel- czych). Norma ta obowiązuje od dnia 1. września 1935 r. Nowe oprocento- wanie ma również zastosowanie do sta- rych kredytów rzemieślniczych. o ile

są one płatne po powyższym terminie. Następnie podwyższony został ogólny kontyngent kredytów dyskontowych z 6.500.000 na 7.500.000 zł., zaś dla re- jonu B. G. K. w Łodzi podniesiona zo- stała górna granica pożyczek dla jed- nego rzemieślnika do 3000 zł.

Dotychczasowy charakter kredytów rzemieślniczych był jednorazowy, o- becnie będzie stały. Kredyty rzemie- ślnicze udzielane będą zasadniczo na 1 rok kalendarzowy, będą mogły jednak

być odnawiane corocznie na rok nastę- pny.

W myśl obecnie ustalonych przepi- sów instytucje rozdzielcze, które są Komunalne Kasy Oszczędności oraz specjalne spółdzielnie rzemieślnicze, będą udzielać pożyczki, których spłata winna nastąpić zasadniczo w 6-ciu ra- tach kwartalnych, wyjątkowo tylko w 10 ratach kwartalnych.

Zasadniczą formą zabezpieczenia tych kredytów pozostaje nadal forma wekslowa. Weksle wystawiane będą w terminach poszczególnych rat, nie dłuższych jednak od 12 miesięcy.

Suma kredytu udzielonego przez B-k Gospodarstwa Krajowego rzemiosłu z terenu działania Izby Rzemieślniczej w Łodzi wynosi zł. 385.000, podczas gdy w roku ubiegłym suma ta wnosila zł. 440.000. Z tego wynika, że przydzie- lenie kredytu dla Łodzi jest sprzeczne z ogólną zasadą podwyższenia kredytów rzemieślniczych.

W związku z tem zarząd Izby za- mierza podjąć kroki celem zwiększenia kredytu dla rzemiosła woi. łódzkiego do zł. 500.000 oraz racjonalnego podzia- łu kredytów stosownie do potrzeb lo- kalnych w terenie działania Izby Rze- mieślniczej w Łodzi.

Zadłużenie rolnictwa łódzkiego

Łódzka Izba Rolnicza domaga się obniżenia świadczeń publicznych i cen artykułów skartelizowanych

Ostatnio odbyło się zebranie Łódz- kiej Izby Rolniczej, na którym z dużym naciskiem podkreślano wyjątkowe za- dłużenie rolnictwa naszego okręgu. Szczególnie dotkliwa na terenie woje- wództwa łódzkiego jest sprawa zadłu- żenia melioracyjnego w Państw. Banku Rolnym, w którym województwo to partycypuje w 40 proc. ogólnego zadłu- żenia z tego tytułu. Ulgi zastosowane w stosunku do tego zadłużenia są wy- soce niedostateczne, niezbędne jest za- tem jak najszybsze dostosowanie wyso- kości rat do dzisiejszej dochodowości

gospodarstw rolnych. Idąc po tej linii, Izba Rolnicza uchwa- liła szereg wniosków, w których daje wyraz konieczności rewizji poglądów czynników decydujących na możliwości płatnicze rolnictwa, podkreślając w szczególności konieczność przystoso- wania ciężaru obsługi zadłużenia do dzi- siejszych możliwości płatniczych, dalej obniżenia, w miarę możliwości pań- stwowych, ciężaru świadczeń publicz- nych oraz efektywnego obniżenia cen artykułów skartelizowanych.

Spadek ilości, wzrost wartości

eksportu włókienniczego Bielska

W lipcu r.b. wywieziono z okręgu biel- skiego ogółem 4.144 kg. tkanin na sumę 124.344 zł. wobec 4.832 kg. wartości 100.397 zł. w czerwcu r.b. z czego na tka- niny wełniane przypada 4.030 kg. war- tości 122.280 zł. wobec 4.242 kg. na su- mę 90.603 zł. w czerwcu, a na materiały bawełniane na bieliznę 114 kg. wartości 2.064 zł. wobec 590 kg. wartości 9.794 zł. Równocześnie wywieziono w lipcu r. b. 5.316 kg. przędzy barwionej wigo- nowej na sumę 10.106 zł. wobec 4.179 kg. wartości 10.055 zł. w czerwcu r.b. i przę- dzy wełnianej w czerni i w domieszka bawełny 1.225 wartości 4.727 zł. Poza tem wy- eksportowano 8.406 kg. wełnianych

stożków i kapeluszy na sumę 96.246 zł. wobec 4.177 kg. wartości 49.238 zł. w czerwcu r.b. Ogólny eksport gotowych wyrobów włókienniczych w okresie pierwszych 7 miesięcy r.b. wynosił 29.301 kg. na sumę 757.946 zł., z czego na tkaniny wełniane przypada 23.146 kg. na sumę 662.431 zł., a na tkaniny bawełniane na bieliznę 6.153 kg. wartości 95.515 zł. Wywóz przędzy barwionej wełnianej w okresie 7 miesięcy b.r. wyrażał się cyfrą 9 kg. na sumę 36 zł., przędzy wi- goniowej 42.052 kg. wartości 91.812 zł., a wełnianej z domieszka bawełny 2.360 kg. wartości 9.228 zł.

Tomaszów Mazowiecki

ZEBRANIE WYBORCZE RADY MIEJ- SKIEJ.

Przed kilku miesiącami Rada Miejska na posiedzeniu wyborczym nie mó- gła dokonać wyboru prezydenta i wice prezydenta miasta spowodu braku wy- maganej większości.

Z tych też względów władze nadzor- cze mianowały na okres jednego roku, prezydenta komisarycznego.

W myśl ustawy Rada Miejska winna dokonać w ciągu roku wyboru prezyden- ta i wiceprezydenta, w przeciwnym ra- zie zostaje rozwiązana, zaś władze roz- pisują nowe wybory.

Przez dłuższy czas frakcje radzlec- kie nie mogły osiągnąć porozumienia odnośnie wysunięcia uzgodnionej kandy- datury.

Jak się dowiadujemy, w najbliższym czasie zwołane będzie zebranie wybor- cze Rady Miejskiej, która powoła na okres lat dziesięciu, prezydenta i wice- prezydenta.

Wysuwane są kandydatury: na pre- zydenta — obecny komisaryczny prezy- dent miasta p. Antoni Raczaszek, zaś na wiceprezydenta — były prezydent miasta mecenas Karol Lechowicz.

MOST, GROŻĄCY KATASTROFĄ.

Przed kilku tygodniami zamknięty został dla ruchu kołowego, most na rze- ce Pilicy obok Białobrzeg spowodu zle- go stanu. Remont przeprowadzić winny gminy położone w powiecie opoczuskim, jed- nakże dotychczas prace nie zostały podjęte.

Ten stan rzeczy odbija się ujemnie na interesach okolicznych wiosek, gdyż

ich mieszkańcy nie mają możności do- wozu swych produktów na targ do T- maszowa.

Dla wskazania, że most jest zam- knięty dla ruchu kołowego, wykopano po obydwu stronach mostu głębokie ro- wy, które uniemożliwiają wjazd na most.

Bardziej pomysłowi wieśniacy, któ- rym zupełnie odcieję od miasta — ryn- ku zbytu ich produktów, daie się dotkli- wie odczuć, zabierają na swoje wozy pomosty, które przerzucają przez wy- kopane rowy i w ten sposób, pomimo grożącego niebezpieczeństwa, przeje- dzają most i dostają się do miasta.

Most ze względu bezpieczeństwa nie nadaje się wogóle do użytku, przeto mia- rodajne czynniki winny interwenjować w kierunku szybkiej przebudowy mo- stu, poza tem zabronić przejazdu pod karą aresztu.

WYSTĘPY ZŁODZIEJSKIE.

W komisariacie policji złożone zo- stały meldunki o następujących kra- dzieżach:

Na szkodę Antoniego Sowińskiego (Szosa Ujeżdżka 62) nieznanymi sprawcy skradli sprzed domu rower.

Edwardowi Szmidlowi (ul. Szeroka 3) skradziono z ogrodu większą ilość jabłek, ogólnej wartości zł. 50.

Adamowi Rudzkiemu, zam. we wsi Brzostów, gm. Unewel, skradziono z wozu na rynku w Tomaszowie 24 kg. rzepaku, wartości zł. 9.

Icie Szczepińskiej (ul. Mościckiego 38) skradziono z komórki 6 kur, wartości zł. 8.

Policja prowadzi dochodzenia.

Upadłości i układy

Pełnomocnik Zakładu Ubezpieczeń Społecz- nych w Łodzi złożył do sądu handlowego za- lenie na postanowienie sędziego komisarza masy upadłości firmy „Widzewska Manufaktura Sp. Akcyjna”.

Wierzytelność zgłoszona przez Zakład Ube- pieczeń Pracowników Umysłowych w Warsza- wie (obecnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych) została zgłoszona do masy upadłości w wyso- kości 330.249,70 zł. Sędzia komisarz przyjął wier- zytelność Zakładu Ubezp. tylko w wysokości 159.733,66 zł., co zdaniem Zakładu jest niesłusz- ne, wobec czego Zakład żąda uchylecia zaskar- żonego postanowienia sędziego komisarza i przy- jęcia do stanu biernego masy upadłości Widzew- skiej Manufaktury wierzytelności Zakładu w pełnej zgłoszonej wysokości i uznanie jej za wier- zytelność uprzywilejowaną.

Podobną skargę złożył pełnomocnik firmy „Powszechna Towarzystwo Elektryczne A.E.G.”. Sędzia komisarz odmówił całkowicie przyjęcia do masy pretensji firmy „A.E.G.”, motywując odmowę przedawnieniem.

Pełnomocnik firmy, domagając się w skar- dzie przyjęcia wierzytelności jego klientki, wy- jaśnia, iż wierzytelność ta została zgłoszona już w postępowaniu układowym, wobec czego, w myśl prawa wekslowego, nastąpiło przerwanie przedawnienia. Przedawnienie to winno biec na nowo od chwili zakończ. postęp. układowego i ze względu na to, że postępowanie układowe zo- stało zakończone ogłoszeniem upadłości, należy uznać, iż pretensje zgłoszone przez niego, zo- stały zgłoszone w terminie, przewidzianym pra- wem wekslowym. Wreszcie pełnomocnik prosi o uchylenie postanowienia, sędziego komisarza i przyjęcie pretensji firmy „A.E.G.” do stanu biernego masy upadłości Widzewskiej Manu- faktury.

Ogłaszając upadłość firmie „Zakłady Elek- trotechniczne Adolf Meister i S-ka” i jej wła- ścielowi Adolfowi Meistrowi, sąd ustalił datę otwarcia upadłości tymczasowo na dzień 14-go sierpnia 1935 roku.

Obecnie naskutek podań wierzycieli, sąd ustalił ostateczny termin daty otwarcia upadło- ści na dzień 30 czerwca 1935 r.

Międzynarodowy kongres przemysłu wełnianego w Warszawie

W 1936 roku odbędzie się w War- szawie międzynarodowy kongres prze- mysłu wełnianego. Przedmiotem obrad tego kongresu będą sprawy, dotyczące uzdrowienia gospodarki włókienniczej oraz ujednostajnienia statystyki i ochro- ny kredytu.

W roku bieżącym odbyły się na te- renie międzynarodowym dwa kongre- sy: bawełniany w Rzymie i wełniany w Berlinie.

APETYT ŁÓDZIAN W CYFRACH.

Wydział statystyczny zarządu miasta Łodzi informuje nas, że w ubiegłym miesiącu lipcu b.r. w rzeźniach łódzkich ubito bydła rogatego 3542 sztuk, wagi 618.850 kg., cieląt — 7067, wagi 123.673, świń — 129448, wagi 1035840, owiec — 607, wagi 10623 kg. Ogółem w miesiącu lipcu r. b. łódzianie spożyli 1 milion 170,036 kg. mięsa.

